

- * cijfer: oostendse vismijn haalt opnieuw en miljard frank
- * anekdote: schipper fernand verleene draagt vis naar zee
- * mening: reder cattoor ziet zeedagenregeling niet zitten
- * essay: nemen vakbondssecretarissen sectorroer over?
- * nieuwjaarsbrief: schipper godfroid lucht zijn hart
- * kerstverhaal: rode bloemen op de scheepswerf
- * uitkijk: malta, de kleinste nieuwe
- * visserij: de nieuwe quota

1947. De Noordzee bevroren.

Adverteren in Het Visserijblad is een goede zaak. Er is maar één maandblad dat regelmatig gekocht (en gelezen!) wordt door reders, schippers, vissers, vishandelaars, visserijliefhebbers (en door al hun familieleden, vrienden en kennissen). Dat is nu al 71 jaar het geval.

Mocht u willen adverteren, maar nog niet overtuigd zijn, kijk dan eens wie wél adverteert in Het Visserijblad. Zij weten waarom.

Stuur mij vrijblijvend uw advertentietarieven op

Firmanaam:

Contactpersoon:

Straat & nummer:

Woonplaats en postnummer:

Uitknippen en terugsturen naar HVB, Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene

HVB

HET VISSERIJBLAD

Onafhankelijk magazine
van de zee

Losse nummers 2,50 euro

Colofon

MEDEWERKERS: Robert Coelus, Walter Debrock (†), Juul De Vocht, De Zetduivel, Philippe Godfroid, Norbert Hostyn, L.A. Inghelbrecht, Frank Neyts, Jef Klausing, Willem Lanszweert, L.K.Merate, Annie Vanhee (tekeningen), Edmond Volk, Vuurtorenwachter (De Laatste), Guido Walters (redactie; te bereiken op tel/fax 059 / 50 51 95 of GSM 0496-266 873.).

V.u.: A. Vanhee
Brusselstraat 12, Bredene

UITGEVERIJ: VZW Liefkemores.

Redactie, publiciteit en
alle correspondentie:
HVB,

p.a. Brusselstraat 12, 8450 Bredene
Tel. en fax: 059/32 55 59
E-mail:
hetvisserijblad@hotmail.com

De uitgever is niet verantwoordelijk voor standpunten of meningen van auteurs die het artikel met hun naam ondertekenen.
© HVB. Artikels, of delen ervan, mogen alleen maar overgenomen worden na schriftelijke toestemming van de uitgeverij.

ISSN: 0776-6912

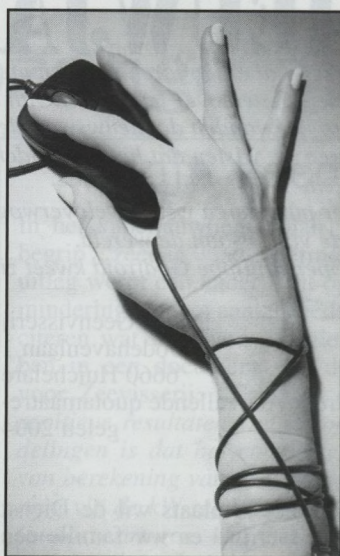
Abonnementen!

* Jaarabonnement België (12 opeenvolgende nummers startend vanaf de betaling) door overschrijving van 29,75 euro op rekening 384-0596581-18 van Het Visserijblad, met vermelding abo HVB.

* Jaarabonnement Nederland (12 opeenvolgende nummers startend vanaf de betaling) door storting van 51,29 euro op nummer 64.14.29.592 t.n.v. vzw Liefkemores [Fortis Bank Nederland, Lange Wolstraat 10-12 te 4524 CA Sluis (NL)] Vermelding: abo HVB.

Omslagfoto Guido Walters

Ondernemers, technocraten en de creatieve klasse

DAT U HET BEGRIJP 'creatieve klasse' niet kent, valt licht te begrijpen. De sectortop pleegt aan zo'n 'zevers' immers geen aandacht te besteden: de wereld houdt op aan het einde van de kaai. In de vissersgemeenschap is zo'n begrip dan ook geen punt. Toch valt er voor ons iets van te leren.

De creatieve klasse dus. De eerste die ik de term hoor gebruiken is de Vlaamse minister-president. In de krant lees ik vervolgens waar hij de mosterd haalt. Blijkt bij ene Richard Florida te zijn, een (ik zou zeggen, uiteraard Amerikaanse) professor die een boek afgescheiden heeft: 'The Rise of the Creative Class'. Vervolgens trek ik naar de boekhandel om me te laten inwijden in het arbeidsproces van de toekomst, dat helemaal open ligt voor deze nieuwe creatieve klasse.

Die klasse mag u, ondanks de naam, geenszins aan de verzamelde kunstenaars doen denken. Het is immers een term die we niet in de kunsten, maar in de economie situeren, en wel in de kenniseconomie. (Nog zo'n woord.)

Dat onze economie grondige wijzigingen ondergaat was u al duidelijk. We hebben er de sectortop

trouwens tot vervelens toe op gewezen. Daar bleef (en blijft) men echter 'business as usual' blazen. Gevolg was dat de onderhandelaars hoe langer hoe meer met lege handen naar huis kwamen. Het heette de schuld van deze & gene te zijn, maar het inzicht dat de sector van 2000 niet meer deze van 1960 was, was er met geen stormram in te beuken. Nog moeilijker was het blijkbaar in te zien dat ook de varende vissers van 2000 niet meer deze van 1960 zijn en al helemaal onmogelijk bleek het de heren (en een enkele dame) te laten begrijpen dat de wereld van 2000 niet meer deze van 1960 is. Dus bleven de sectoronderhandelaars zich gedragen alsof het 1960 was.

Wat heeft de 'business as usual'-aanpak de vissersgemeenschap opgeleverd? In elk geval een pak zondebokken, slaande deuren, splitsingen, scheldwoorden, schroot, beledigingen faillissementen en beschuldigingen die het morele bankroet van deze sectortop bezegeld hebben. Het melodramatische ontslag van de voorzitter van de Rederscentrale was daarbij de kers op de (al te verzuurde) taart.

Vandaag zitten de resterende bestuursleden van die ondernemersclub roerloos naar zichzelf te kijken en de plaatsvervangende voorzitter probeert de troepen samen te houden door de wereld erbuiten voor verrot uit te schelden.

Die wereld is hoe langer hoe meer deze van de 'kenniseconomie': een economie die een verregaande verschuiving vertoont naar de dienstensector en de productieve sectoren in grote mate verlegt naar de landen met lage loonlasten, lees: grove uitbuiting.

Bij ons tref je daardoor geen mijnwerkers meer aan, nauwelijks staal- of glasarbeiders... omzeggens geen vissers. We hebben onze overall noodgedwongen afgelegd en deze vervangen door de 'casual outfit'. De stoflong hebben we ingewisseld voor het chronisch vermoeidheidssyndroom. Ja, dit is het water waarin de creatieve klasse zal zwemmen als een (weliswaar doodvermoeide) vis. Zij worden niet meer uitgebuit door dwingende ondernemers, zij buiten vrijwillig zichzelf uit en ze hebben er nog 'fun' in ook. Tenminste, als we professor Florida mogen geloven. Deze creatieve klasse heeft zich een nieuwe 'lifestyle' aangemeten. Ze laat zich niet vastpinnen op een vaste verblijfplaats; ze bestaat uit mobiele mensen die meeverhuizen met hun job en zich niet langer in een sociaal vangnet laten 'strikken'. Ze draagt ook specifieke waarden in het vaandel: *individualisme, meritocratie, diversiteit en openheid*.

Vinden we deze nieuwe creatieve klasse in onze sector? *Individualisten* genoeg (ikke en de rest kan...), *meritocratie* te over (ik verdien meer, dus ik ben meer). *Diversiteit en openheid* behoren dan weer tot zaken waarmee je hier niet moet afkomen. Neen dus.

In afwachting (*) hebben de technocraten uit de vakbond het sectorroer overgenomen. Ivan Victor (ABVV) heeft het voorzitterschap van het Vlaams Visserijcomité in handen genomen. Vraag is of hij daarbij ook het scheldwerk van zijn voorganger (die zich nu als ondervoorzitter in de luwte ophoudt) zal overnemen. Ook Michel Claes (ACV) heeft zichzelf, via de *European Fishing Action Group* (die het verzet tegen de voorstellen van de Europese Commissie organiseert) prominent op de voorgrond geplaatst.

Het is iets dat we wel meer zien in de economie: als de ondernemers het laten afweten nemen hun 'sociale partners' het van hen over. Via de vakbonden (en de hoogwaardige vorming die deze organiseren) zijn de secretarissen dan ook beter voorbereid op de veranderingen die we boven geschetst hebben. Via de contacten in de partijen die aan die bonden gelieerd zijn, vinden ze vlotter de weg naar de oplossingen (lees 'gratis geld') die de vermoeide ondernemers over het dipje heen moeten proberen te helpen.

Maar hoe zit het eigenlijk met de CAO's die het veelbezongen nieuwe sociaal statuut van de vissers moeten regelen? Horen die wéér eens tot de nieuwjaarsbeloftes die we over ons heen krijgen?

Dat althans is de nieuwjaarsvraag van...

De man op de kaai.

(*) De zgn. Bologna-akkoorden (geen soort pizza) bereiden het onderwijs in die richting voor. De komende generatie zal er helemaal in opgeleid zijn, zodat we er mogen van uitgaan dat het fenomeen metertijd ook tot onze kaaien doordringt.

Alle voorkomende
reparaties van
alle merken
scheepsschroeven

Nieuwe en gebruikte
scheepsschroeven

Gespecialiseerd in
complete machinekamers
voor de pleziervaart

Boegschroefinstallaties

Stuurmachines en roeren

Nieuwe motoren tot 300 pk

**Antwerp
Propeller
Service**

Antwerp Propeller Service

Kruibeeksesteenweg 162

2070 Burcht / Zwijndrecht

Tel: + 32 (0) 3 252 73 42

Fax: + 32 (0) 3 252 92 12

E-mail: info@antwerp-propeller-service.be

Website: www.antwerp-propeller-service.be

NIEUWJAARSBRIEF

HVB is er al enige jaren geleden mee opgehouden in het nieuwjaarsnummer de groeten over te brengen van de notabelen aan de vissersgemeenschap. We vonden de nieuws waarde ervan onvoldoende om ermee door te gaan en we wisten dat het blad zijden waren die de lezers gewoon oversloegen.

Liever publiceren we de weloverwogen, zij het dit jaar cynische, groeten van de vissers aan de wereld.

Schipper Philippe Godfroid kweert zich van de taak.

Dienst Geenvisserij
Dodehavenlaan 1
6660 Huichelare

Betreft: Aanvullende quotamaatregelen 2004

Geachte,

Op de eerste plaats wil de Dienst Geenvisserij U en uw familie een zalige kerst en een uiterst spoedig 2004 toewensen.

Inmiddels zijn de TAC's en quota van de diverse visbestanden 2004 bekend. Teneinde deze bestanden te beschermen werden alle quota op een aangepast niveau vastgesteld. Om een voldoende vangst spreiding na te streven blijft een verderzetting van aanvullende quotamaatregelen noodzakelijk.

De supplementaire quotamaatregelen zijn goedgekeurd door de minister, bevoegd voor Geenvisserij. Hij heeft het volste vertrouwen in de kunde van de Irís (m/v) die op onze afdeling tewerkgesteld zijn, en die naar beste vermogen een praktijkgericht visplan opstelden. Volgende maatregelen zijn vanaf 1 januari 2004 van kracht:

-1 Het vissen, aan boord houden en aanvoeren van schol is verboden. De beschikbare quota worden integraal opgespaard tot december 2004, om rond de kerstperiode in een ruime aanvoer kleine, magere en dus goedkope schol te kunnen voorzien.

-2 Het vissen, aan boord houden en aanvoeren van tong is verboden. Enkel reders die lid zijn van de quotacommissie mogen deze soort onbepaald aanvoeren, om aldus een zicht te houden op de beschikbaarheid van deze soort.

-3 Het vissen, aan boord houden en aanvoeren van kabeljauw is streng verboden. Deze soort is uitgestorven. De netten moeten dusdanig voorzien zijn dat zelfs fictieve spookkabeljauw door de mazen kan. Indien toch fictieve kabeljauw gevangen wordt moet die stante pede weer over boord worden gezet en dit liefst in zee. Dat de kabeljauw al dood is is geen argument. Vis kan geen 2x vermoord worden.

-4 Het vissen, aan boord houden en aanvoeren van bijvangst is vanaf

2004 verboden. Enerzijds om bovenvernoemde soorten extra te beschermen. Anderzijds om fictieve bijvangsten te vermijden.

-5 Het totaal aantal vaardagen wordt in 2004 verboden. Eenieder die in 2004 op zee gaat krijgt per dag een boete ten bedrage van de prijs van zijn brandstofverbruik, vermenigvuldigd met een factor 1,2.

-6 Verder willen we uw aandacht vestigen op volgende punten:

-Elke reder dient zelf zijn vaartdagen bij te houden, en uit eigen beweging de daaraan verbonden boete te berekenen en te betalen. Onze Dienst zal geen tussenstand doorgeven.

-Reders en schippers die de bepalingen niet correct naleven, zullen vervolgd worden.

-Het gebruik van een advocaat raden wij in deze gevallen ten stelligste af om verdere kosten te vermijden. Europa en onze Dienst hebben gemakshalve de publieke opinie dusdanig gemanipuleerd dat geen enkele rechter nog in de onschuld van de visser durft te geloven. Bespaar uzelf dus de moeite.

-Bij faillissement moet de visvergunning binnen de 24u na uitspraak op onze Dienst ingeleverd worden. Per dag overschrijding wordt de reder en de bemanning één extra maand geschorst van de werkloosheids- of leefloonuitkering.

Mogen wij tenslotte besluiten met een herhaling van onze Kerst- en nieuwjaarswensen, namens al onze ingenieurs en controleurs van de Dienst Geenvisserij. U kan er op rekenen dat onze Dienst alles in het werk zal stellen om van uw beroep opnieuw een erg boeiend avontuur te maken. Ook in 2004.

Hoogachtend.

De Ir.Dir. van de Dienst
Geenvisserij.
Ir. D.D. Goof

N.v.d.R. Ook omdat wij in het verleden al ervaren hebben dat sommige lezers niet goed in staat zijn ernst van humor te onderscheiden, delen wij hierbij uitdrukkelijk mee dat deze nieuwjaarsbrief eerder als grap gecatalogeerd moet worden.

Minder "nieuwe" zeedagen op belangrijkste visgronden

Geen rampzalige quota, maar ...

De schol-TAC (total allowable catch) is voor 2004 van 73.250 ton op 61.000 ton gebracht. Dat betekent dat de Europese lidstaten en Noorwegen vijftien procent minder schol mogen aanvoeren. Dat is dan ook de zwaarste knauw die de Europese visserijministers hebben geplaatst. Vertaald naar het Belgische quotum betekent dit min elf procent minder schol aanvoer, goed voor een omzetsderving van dik 100.000 euro

Ondanks alle problemen blijft de kabeljauw-TAC gehandhaafd op 27.000 ton en voor tong mocht er zelfs iets bij: tot 17.000 ton (15.850 vorig jaar). De nieuwe TAC's werden echter niet onvoorwaardelijk goedgekeurd. De Europese visserijministers moesten ook een meerjarig kabeljauwherstelplan aanvaarden. De voorstellen van de Commissie komen dus sterk afgezwakt uit de onderhandelingen, maar de lidstaten konden het herstelplan niet ontlopen. Na al wat voorafging valt het nog mee, al wil niet iedereen dat met zoveel woorden gezegd hebben.

De schrik zal er diep in dat het neerhalen van het scholquotum met 40 procent ook de toegelaten aanvoer van tong zou meesleuren. Voor de Belgische visserijvloot blijft de hoeveelheid tong nagevoeged gelijk. Dat is al een hele opluchting, want tong levert de helft van de totale besomming van onze drie vismijnen. Van het scholquotum gaat "slechts" 11 procent af. Het is een resultaat dat ver verwijderd ligt van de Commissievoorstellen.

Zeedagen

Toch geen algemene tevredenheid. Er werd immers niet alleen over quota onderhandeld. De klap die hardst aankomt is de vermindering van het aantal zeedagen. Door de overbevissing is de stand van kabeljauw en heek in de westelijke wateren sterk gedaald. De visserijministers kregen dan ook het reeds ruimschoots bekende kabeljauwherstelplan voorgeschoteld waarin meerjarenregels werden vastgelegd. De ministers hechten hun goedkeuring aan een plan dat de kabeljauwstock met 30 procent per jaar kan doen aangroeien en tegen 2010 kan herstellen. Om die doelstelling te bereiken moet er minder worden gevestig. Voor de vissers betekent het goedgekeurde herstelplan dat ze opnieuw zeedagen moeten inleveren. Nieuw is wel dat het begrip zeedag een andere invulling krijgt (zie afzonderlijke tekst). Minister Sannen heeft zich bij deze stemming onthouden omdat de Franse vissers hun aantal dagen behouden, maar zijn houding heeft niets aan de uitslag kunnen veranderen. (gw)

Er zijn zeedagen en zeedagen ...

In het kabeljauwherstelplan werd het begrip "zeedag" gherdefinieerd. De uitleg werpt een ander licht op de vermindering van het aantal zeedagen. We citeren wat we daarover gelezen hebben in een document van de Dienst voor Zeevisserij: "Een van de meest positieve resultaten van de onderhandelingen is dat het complexe systeem van berekening van de visserij-inspanning via de kW-zeedagen per vaartuig (motorvermogen van het vaartuig x activiteit van het vaartuig op zee) – zoals aanvankelijk door de Commissie werd voorgesteld – nu vervangen wordt door een verlenging van het bestaande forfaitair zeedagensysteem per type vistuig.

Het begrip zeedag wordt nu bepaald als een aaneengesloten periode van 24 uren, doorgebracht in de betrokken visgebieden in plaats van afwezigheid uit de haven. De Belgische vloot, die voornamelijk een boomkorvloot is, wordt nu in aantal zeedagen wel terugge-

schroefd van 15 dagen per maand in 2003 naar gemiddeld 14 per maand in de periode februari-december 2004. Niettegenstaande deze daling, kan de vastlegging van een beheersperiode van 11 maanden in plaats van 6, bijdragen tot een betere visplanning in de gebieden die vallen onder het herstelplan.

Voor de verplichte vangstregistratie op zee wordt de bestaande vangstregistratie van 20 %, die in de het voorstel van de Commissie werd gereduceerd tot 5 %, uiteindelijk op 8 % vastgelegd."

Voor alle duidelijkheid: het kabeljauwherstelplan heeft betrekking op de gebieden Noordzee, Oostelijk deel van het Engels Kanaal, Ierse Zee en de wateren ten westen van Schotland. Dit herstelplan is bijgevolg niet van toepassing op de Keltische Zee, het Bristol Kanaal, de Golf van Biscaye en het westelijk deel van het Engels Kanaal. (gw)

17 procent minder schol voor Nederland

De Nederlandse visserij die over 75 procent van de schol-TAC in de Noordzee kan beschikken, mag in 2004 eveneens aanzienlijk minder schol aanvoeren. Het quotum daalde van 26.647 ton naar 22.190 ton (-17 %). Het Nederlandse verzoek om de hoeveelheid Noordzeetong te laten stijgen is door de Raad overgenomen en gehonoreerd met een verhoging van 7 procent voor de kottervloot. De hoeveelheid kabeljauw blijft gelijk. De Nederlandse vissers moeten zich ook houden aan de 14 dagen per maand in de Noordzee.

De biologische situatie van haring, makreel en horsmakreel is redelijk gunstig. De TAC-verhoging voor Noordzeeharing en een bijna gelijkblijvende TAC voor makreel in de westelijke wateren wordt over de Moerdijk als positief ervaren. Het status quo voor de horsmakreel-TAC is dan weer een goede zaak voor de Nederlandse trawlersector.

Minister Veerman van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit vindt het resultaat evenwichtig. "De kunst was om een pakket af te spreken waarin zowel de belangen van de vissers als die van de vissen voldoende tot hun recht komen. Ik heb ingezet op een resultaat dat in alle opzichten duurzaam is. De sector heeft er belang bij dat de TAC's niet te grote schommelingen vertonen, maar ook dat er over een aantal jaren nog kan worden gevestig", zegt hij in een persbericht.

De belangrijkste Nederlandse quota (in ton):

Soort	Gebied	2001	2002	2003	2004
Tong	Noordzee	14.295	12.083	11.925	12.790
Schol	Noordzee	29.440	28.119	26.647	22.190
Kabeljauw	Noordzee	4.660	4.787	2.619	2.619
Haring	Noordzee	42.226	48.855	72.081	80.689
Wijting	Noordzee	1.330	2.154	940	940
Makreel	West. wat.	33.210	33.937	30.507	27.656
Horsmakreel	West. wat.	80.620	49.479	55.981	45.631

Quota 2000-2004

SOORT ICES	ZONE	BELG QUOT. 2004	BEL QOUT. 2003	BELG. QUOT. 2002	BELG. QUOT. 2001	BELG. QUOT. 2000
Kabeljauw	IIIa SK	10	10	20	20	30
	IIa, IV	807	807	1.474	1.440	2.610
	Vb, VI, XII, XIV	1	3	7	5	20
	VII-VIIa, VIII, IX, X	237	289	383	470	710
	VIIa	29	26	43	30	30
	TOTAAL	1.084	1.135	1.927	1.965	3.400
Schelvis	IIIa,b,c,d	17	11	23	10	10
	IIa, IV	694	419	817	250	320
	Vb, VI, XII, XIV	2	17	31	35	40
	VII, VIII, IX, X	107	91	103	130	150
	VIIa	12	9	21	-	-
	TOTAAL	832	547	995	425	520
Zw. koolvis	IIa, IIIa,b,c,d, IV	66	58	47	30	30
	VII, VIII, IX, X	18	22	10	10	20
	Vb (Faroër)	50	50	50	50	50
	TOTAAL	134	130	117	90	100
Witte koolvis	VII	529	529	529	530	530
	TOTAAL	529	529	529	530	530
Roodbaars	Vb (Faroër)	45	45	50	50	50
	Va (IJsland)	100	100	100	-	-
	TOTAAL	145	145	150	50	50
Wijting	IIa, IV	376	376	861	530	390
	VIIa	1	1	3	5	5
	VII-VIIa	263	309	309	200	220
	TOTAAL	640	686	1.173	735	615
Schol	IIIa SK	57	80	38	60	70
	IIa, IV	3.754	4.263	4.499	4.710	5.800
	VIIa	34	43	88	69	94
	VIIId,e	992	977	1.095	980	1.060
	VIIIf,g	139	164	126	190	195
	VIIIf,j,k	29	36	61	85	80
	TOTAAL	5.005	5.563	5.907	6.094	7.299
Tong	II, IV	1.417	1.454	1.333	1.585	1.835
	VIIa	395	553	543	599	535
	VIIId	1.588	1.454	1.400	1.351	1.105
	VIIe	11	14	19	20	25
	VIIIf,g	657	775	669	713	725
	VIIIf,j,k	32	32	55	60	60
	VIIIf,a,b	44	47	50	54	77
	TOTAAL	4.144	4.329	4.068	4.400	4.362
Tarbot, griet	IIa, IV	358	421	495	530	660
	TOTAAL	358	421	495	530	660
Rog	IIa, IV	590	694	816	820	1.020
	TOTAAL	590	694	816	820	1.020
Schar, bot	IIa, IV	533	627	738	740	820
	TOTAAL	533	627	738	740	820
Tongsch, witje	IIa, IV	381	448	527	590	650
	TOTAAL	381	448	527	590	650
Doornhaai	IIa, IV	81	95	120	150	150
	TOTAAL	81	95	120	150	150
Makreel	IIa, IIIa,b,c,d, IV	453	474	549	540	530
	TOTAAL	453	474	549	540	530
Sprot	IIa, IV	2.738	2.761	2.530	2.530	2.370
	VIIId,e	50	50	60	60	60
	TOTAAL	2.788	2.811	2.590	2.590	2.430
Horsmakreel	IIa, IV	74	65	80	80	80
	TOTAAL	74	65	80	80	80
Heek	IIa, IV	20	15	13	10	20
	Vb, VI, VII, XII, XIV	202	152	139	130	220
	VIII behalve VIIIc	7	7	4	3	10
	TOTAAL	229	174	156	143	250
Zeeduivel	IIa, IV	248	247	371	500	620
	Vb, VI, XII, XIV	114	114	171	230	290
	VII	1.931	1.179	1.719	2.223	2.376
	TOTAAL	2.293	1.540	2.261	2.953	3.286
Schartong	IIa, IV	6	8	8	10	10
	VII	489	387	361	458	541
	TOTAAL	495	395	389	468	551
Langoestine	IIa, IV	1.116	869	870	810	900

	TOTAAL	1.116	869	870	810	900
Haring	I, II	25	13	30	30	40
	IVc, VIId	9.159	8.739	7.528	7.528	7.528
	TOTAAL	9.184	8.752	7.558	7.558	7.568
Andere soort.	Noorse zone -62° NB	60	60	60	60	60
	TOTAAL	60	60	60	60	60

Ia, IV: Noordzee / VIIa: Ierse Zee / VIIf,g: Keltische Zee / IIIa: Skagerrak / VIId: Oostelijk Kanaal / VIII: Golf Biscaje / Vb: Westen Schotland / VIIc: Westelijk kanaal.

Europese visquota sinds 1983

NA ZEVEN JAREN ONDERHANDELEN bereikten de Europese visserij-ministers op 25 januari 1983 overeenstemming over een gemeenschappelijke beleid. Het werd vastgelegd in verordeningen, 'total allowable catches' (TAC's) en quota-regelingen. In 1983 werden eveneens de nieuwe structuurverordeningen op de capaciteitsbeheersing van de vloot van kracht.

Met een gemeenschappelijk visserijbeleid wilde de Europese Commissie de vloot, de TAC's en de quota afstemmen op een optimaal rendement. Een duurzame en evenwichtige exploitatie van de visgronden, weliswaar onder verantwoordende economische en sociale omstandigheden, zou de

biologische en economische rijkdommen van de zee beschermen en in stand te houden.

Eigenlijk bestond er al een quota-regeling sinds 1975 voor kabeljauw, schelvis, tong, schol en wijting, waarbij maximaal te vangen hoeveelheden werden vastgesteld. De regeling was van toepassing voor de zeegebieden waarop het Nood-Oost-Atlantisch Visserijverdrag (NEAFC) van toepassing was. De beperkingen waren niet ingrijpend, maar zorgden toch voor een verminderde visserijdruk op enkele visgronden.

Het globale aandeel in de totale toegestane vangsten werd voor onze visserij vastgelegd op 2,06 procent. De toenmalige staatsse-

cretaris voor Europese Zaken en Landbouw, Paul Dekeersmaeker, volgde echter het advies van de Rederscentrale die geen procenten, maar kilo's eiste. Hij heeft dit standpunt steeds met succes verdedigd. Onder die voorwaarde heeft België het akkoord ondertekend. Op zijn aandringen heeft de ministerraad ook de mogelijkheid ingevoerd die een beperkte quotaruil tussen de lidstaten mogelijk maakt.

De meeste vissoorten waarop onze vissers jagen zijn tegenwoordig onderhevig aan vangstbeperkingen. In 1983 werden voor een aantal bedreigde vissoorten nieuwe TAC's ingevoerd. Sinds 1998 vallen ook tarbot, griet, rog, schar, bot, tongschar, witje, schar-tong en zeeduivel onder de beschermde vissoorten en werd er een TAC voor vastgelegd. (gw)

- * Mazout voor verwarming
- * Gasoil en marine fuels
- * Oliën en vetten
- * Alle petroleumprodukten

Bvba LEKENS H.

BIJ WIE KWALITEIT EN LAGE PRIJZEN SAMENGAAN!

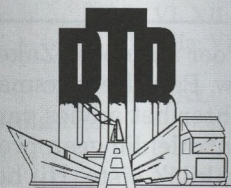
Peraltastraat 7 - 8000 Brugge

Tel.: 050/32 13 31 - Fax: 050/32 12 98

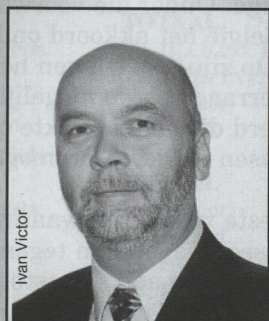
BVBA
LEKENS H.

ZEEVISSERS - VISBEWERKERS -
HAVENARBEIDERS - ZEELIEDEN
EN BINNENSCHIPPERS
VOOR AL UW PROBLEMEN
WENDT U TOT DE

Federaal secretaris zeevisserij

ZEEMANSBOND
ABVV

secretaris R. Vermote:
0476 23 40 28

OOSTENDE - VEURNE -
DIKSMUIDE

Jules Peurquaetstraat 27
Oostende

Tel.: 059/55 60 85

Fax: 059/70 51 33

E-mail: btb2oostende@belgacom.net

BRUGGE

HEISTSTRAAT 3

Zeebrugge

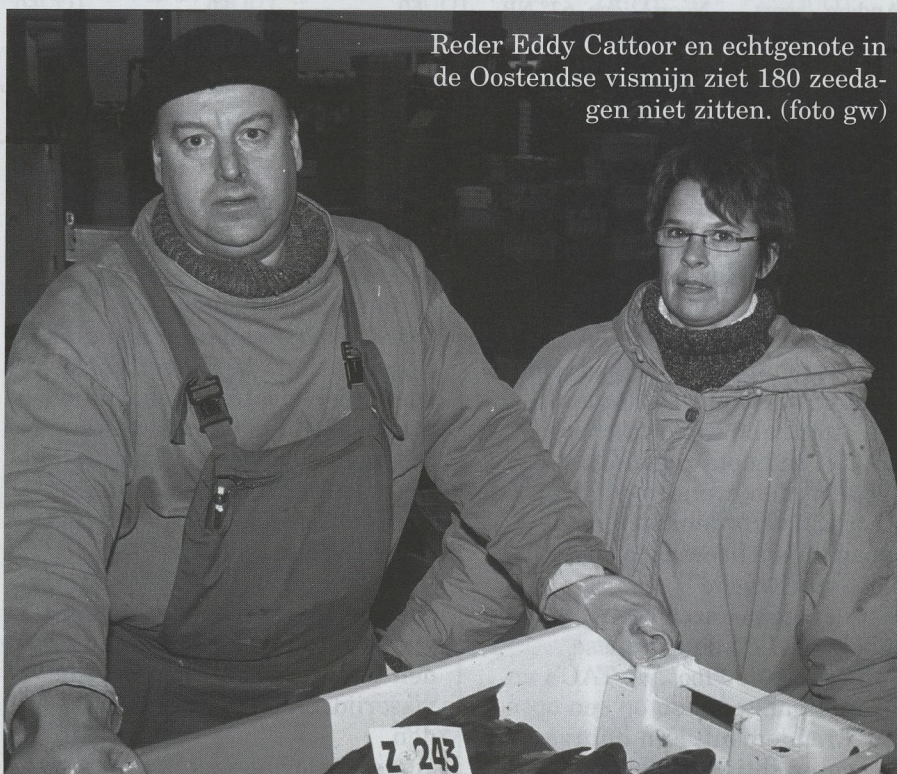
Tel.: 050/54 47 15

Fax: 050/54 42 53

E-mail: btbzee@pi.be

Reder Eddy Cattoor (Z.105, Z.243):

'Met 180 zeedagen geraken we er niet meer'

Reder Eddy Cattoor en echtgenote in de Oostendse vismijn ziet 180 zeedagen niet zitten. (foto gw)

Een van de weinige reders die op de drukke maandagmorgen voor Kerstdag aanwezig was in de Oostendse vismijn was Eddy Cattoor. Wat op dat moment al bekend is over de nieuwe quota stemt de Zeebrugse reder van de boomkoraartuigen Z.105 Atlas en Z.243 Medusa niet euforisch. 'Je kunt de quota voor tong en schol niet loskoppelen van het aantal zeedagen. Met veertien dagen per maand in de belangrijkste visgebieden of 180 dagen per jaar halen we geen rendabele besomming meer', redeneert Eddy Cattoor. 'Door de talrijke beperkingen is het quasi onmogelijk om een hogere dagopbrengst te halen. Met een opbrengst van 200 tot 230.000 frank per zeedag zullen we onze vroegere jaaromzet niet meer halen. Zouden we het niet beter stilleggen', vraagt de Zeebrugse reder en sinds april een trouwe aanvoerder in Oostende zich luidop af.

Naar 1.500 pk?

'Geef ons 1.500 pk en individuele

quota en we redden het wel', zegt een andere reder met een controversiële mening, maar hij ziet zijn naam liever niet vermeld. 'Hoeveel zeedagen hebben we vorig jaar verloren door van de ene visgrond naar de andere te varen? En dat spreken we nog niet over de kosten. Met individuele quota kan iedereen zijn hoeveelheid naar eigen inzicht opvissen. En 1.500 pk met kunnen we ons sneller verplaatsen. Om te vissen hebben die extra trekkracht eigenlijk niet nodig. Ik weet dat door het optrekken van het vermogen een aantal vaartuigen zullen moeten verdwijnen. Het zal geen probleem zijn om onder bepaalde voorwaarden een aantal rederijen bereid te vinden om hun vaartuig aan de kant te leggen. De vrijgekomen quota gaan dan naar de vaartuigen die hun vermogen optrekken. Ze kunnen dan weer rendabel vissen. Je krijgt dan een kleinere, maar leefbare vloot. Uiteindelijk is niemand gediend met onrendabele bedrijven'. (gw)

NEEM TOCH 'N ABONNEMENT

HVB is nu zeventig jaar jong.
Geef ons de middelen om...
er nog eens 70 bij te doen.

Minister Sannen bezoekt Oostendse visserijsector

Naar nieuwe sloopregeling?

LUDO SANNEN, VLAAMS MINISTER VAN Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, maakte begin december uitgebreid kennis met de Oostendse visserij. Het bezoek kwam er, gelukkig voor de groene minister, enkele dagen voor de Europese Commissie haar desastreus quotavorstellen de wereld instuurde.

Ludo Sannen was al zeer vroeg in de vismijn, liep even binnen in de Eurohal en nuttigde zijn ontbijt op het Departement Zeevisserij; Daarna woonde hij een vergadering van het Visserijcomité bij. De minister kreeg dus volop de kans om met mensen uit de sector te praten. Sluitstuk van de dag was het bezoek aan de vzw Horizon Educatief en het Netwerkproject in Duin en Zee.

Sloopregeling?

De problemen van de sector bleven dus niet onbesproken. Ondermeer dat investeringen niet meer voor Europese subsidiëring in aanmerking komen omdat de totale tonnemaat van een vlootsegment de norm overschrijdt. De minister was blijkbaar van een en andere al op de hoogte. Hij had dan ook het antwoord klaar dat met een beperkt aantal sloopvergunningen van niet-actieve vaartuigen deze hinderpaal kan verdwijnen.

Voor commentaar op de nieuwe quota was het nog te vroeg. Bekend was toen al dat de commissievoorstellen ver zouden gaan. Meer dan beloven dat hij keihard zou onderhandelen kon de minister niet.

't Zeehuis

Precies op de dag van het ministerieel bezoek ging het educatieve project Netwerk van start. Het loopt over drie jaar en focust breed op de visserij. Minister Sannen trok er 300.000 euro Vlaams en Europees geld voor uit. Vier vissers worden ingeschakeld om

Minister Sannen kreeg tekst en uitleg aan boord van de O.154 Wilmar van Willy Lepeire. (foto gw)

De Oostendse visserijsschepen Miroir volgt samen met de minister de verkoop in de Oostendse vismijn. (Foto gw)

scholieren van het basisonderwijs kennis bij te brengen over het vissersbe-

staan. Ludo Sannen woonde de eerste lessen en enkele activiteiten in 't Zeehuis bij.

VTM verfilmde "De Kavijaks"

Nadat Thuis-acteur Kurt Defrancq succes oogstte met het tot theatermonoloog bewerkte boek "De Kavijaks" van Jozef Vantorre werd nu ook de verfilming van de roman aangekondigd. Het boek van Vantorre, waarin hij herinneringen ophaalt uit zijn jeugd in een kroostrijk gezin uit Heist, verscheen in 1972.

Het Vlaams Audivisueel Fonds heeft de subsidie voor de verfilming van "De Kavijaks" door VTM en in regie van Stijn Coninx (Hector, Daems, Verder dan de maan) goedgekeurd. Namen van de hoofdrolspelers zijn nog niet bekend. Vermoedelijk komt de verfilming in 2005 op het scherm.

CREVITS

import - export - allerlei kettingen en kettingmaten - ankers - herbruikbare materialen - visserijbenodigdheden - rubber bollen en rubber ringen

Zeebruggelaan 137, 8380 Lissewege. Tel.: 050/ 54 48 33
Boomkorstraat 10, 8380 Zeebrugge. Tel.: 050/ 54 45 85
H. Baelskaai 18, 8400 Oostende. Tel.: 059/ 32 50 13
Telefoneren vanuit Nederland:
09/ 32 50 54 48 33
Fax 050/ 54 79 11

'Want tot mijn spijt zie ik dat er wel 120 sociale controleurs zullen controleren wie werkonwillig is maar dat er geen controleurs op pad gaan om de fiscale fraude aan te pakken. Hoe zullen die sociale controleurs goed kunnen uitmaken of iemand echt werkonwillig is? Armoede is zeer complex. Bovendien zou de regering met fiscale controleurs veel meer geld binnenrijven, geld dat naar armoedebestrijding kan gaan. Dat het omgekeerde gebeurt, is spijtig.'

Ludo Horemans van het Vlaams netwerk van Verenigingen waar Armen het woord nemen, in DM, 17 december 03.

'Ole Wistergaard, een visser uit het Deense Lemvig, maakt zich niet al te veel illusies. "We hoopten op begrip bij de mensen. Maar echt groot is het niet. Zoveel zijn er toch ook niet komen opdagen". "Ik had toch ook meer schepen en vissers verwacht", klinkt het wat teleurgesteld bij Christian Nielsen (47). Hij zakte helemaal af uit Hirtshals. Thuisblijven was comfortabeler geweest dan die busrit van tien uur.'

De Morgen n.a.v. de visserijprotesten van 10 december.

'Ook vandaag slagen de groenen er niet in het verschil te maken in het spanningsveld tussen economie en ecologie. Zo pleit de Vlaamse minister van Visserij, Ludo Sannen (Groen!), er onomwonden voor de vangstquota voor tong te behouden en die voor schol minder te laten dalen dan de Europese Commissie voorstelt; Sannen doet daarmee niet anders dan al zijn niet-groene voorgangers. Maar het klinkt wel erg vreemd uit de mond van een groene minister.'

De Tijd (commentaar 12.03.03)

'De wetenschappers die Europa adviseerden, schreeuwden moord en brand dat het visbestand in de Noordzee ernstig bedreigd is. Vroeger zou Agalev die onheilsboodschap ook op de politieke fora hebben verkondigd. Sannen schaarde zich evenwel achter de vissers die zich in hun bestaan bedreigd voelden.'

Karl van den Broeck (commentaar) in De Morgen, 24.12.03.

'De visserij blijft in België een achtergestoken nijverheid.'

Luc Corbisier in Het Nieuwsblad, 05.12.03.

'Die wetenschappers zijn altijd overdag op onderzoek, als de vissen zich schuilhouden.'

Guy Vanderveurst in De Morgen, 05.12.03.

'De vissers zullen zich meer op kwaliteit en minder op kwantiteit richten. Een omslag waar de boeren op het land al langer mee bezig zijn. Voorwaarde is dat de lagere aanvoer een betere prijs oplevert. Alle partijen hameren daarop. Niet lukraak de netten uitgooien waardoor het elke week weer een verassing is welke vis wordt aangevoerd, maar een planning maken zodat de handel weet waarop zij kan rekenen. En zorgen dat de vis langer vers blijft met andere verpakkingsvormen. Meer waarde toevoegen aan vis moet de sector overeind houden.'

Hans Maarsen, columnist Het Financieel Dagblad

Freddy Pollet: " Oostendse vismijn haalt op

Vele handen maken het werk lichter moet Freddy Pollet gedacht hebben en hij stak de sorteerdere Laurent Lemmens en Rudolf Vanhoucke een handje toe. (foto gw)

DE LAATSTE BELANGRIJKE VERKOOPDAG voor Kerstdag is altijd een van de betere marktdagen. Dat was ook dit jaar zo, zeker in Oostende. Met de eindejaarsfeesten in zicht stijgt de vraag naar visserijproducten, maar behalve voor de

topsoorten, bleven de prijzen wat achterop hinken.

Na de verkoop van 26 december zat de omzet van de Oostendse vismijn op 24,5 miljoen euro (990 miljoen frank). Freddy Pollet ziet de doelstelling van

De vissorteerders hadden de handen meer dan vol met de tienduizende kilo's vis. Hier Patrick Meseure, Boudewijn Walraeve en Jan Troffeyn aan het werk. (foto gw)

BEMA
doet het!

**Alle industriële en scheepsherstellingen-
mekaniek en plaatwerk.**

H. Baelskaai 22, 8400 Oostende.

tel./fax: 059 / 33 22 15.

GSM JOHAN (0477) 31 54 15 - GSM LUDO (0477) 33 54 35.

W één miljard frank”

één miljard frank binnen bereik. “We halen het”, zegt de afgevaardigde bestuurder van het vismijnbedrijf. Het is ondertussen al van 1991 geleden dat de omzet van de Oostendse vismijn meer dan één miljard frank bedroeg.

Zondagnacht 21 december waren er handen tekort om alle vaartuigen te lossen. Er waren er 17 aangekondigd. Door het stormweer beëindigden nog een drietal vaartuigen hun activiteit en liepen de haven binnen. Enkele vaartuigen zullen nog een korte reis maken, maar de meeste vaartuigen gaan dit jaar niet meer naar zee omdat hun zeedagen uitgeput zijn.

Nog de hele maandagmorgen was het bijzonder druk in de Oostendse vismijn om de aanvoer van de 120.000 kg vis te verwerken en af te voeren. Op de veiling zelf was van die drukte minder te merken. Door het “thuiskoopstelsel” zijn veel kopers onzichtbaar. De veiling duurde wel tot na het middaguur en dat is uitzonderlijk. De verkoop bracht 366.000 euro (14,7 miljoen frank) op en dat is wellicht de hoogste dagbesomming van het jaar.

Opsteker

Tot twee veildagen voor het afsluiten van het jaar haalde de Oostendse vismijn een totale aanvoer van 6,8 miljoen kilogram vis. Dat is 32 procent meer dan vorig jaar. Komt de jaarbesomming op 25 miljoen euro (1,008 miljard frank) dan betekent dit een omzetsijging met 43 procent.

Als de laatste twee veildagen nog 50.000 euro opleveren dan is het doel bereikt. Voor maandag waren op het moment dat we dit schrijven zes vaartuigen aangekondigd en een lading Ierse vis. Ook op de laatste dag van het jaar worden nog enkele aanlandingen verwacht. Volgens Freddy Pollet komen er zeker nog een paar vaartuigen bij, waardoor de Oostendse vismijn het jaar met een flinke opsteker kan afsluiten. (gw)

Aanvoer in buitenlandse havens 28 procent lager in 2002

De aanvoer en besomming in buitenlandse havens is in 2002, zoals de voorlopige cijfers reeds aantoonde, een flink stuk afgenomen. De daling wordt nu bevestigd in het pas gepubliceerde overzicht “Aanvoer en besomming 2002” van de Administratie Landbouw – Dienst Zeevisserij. Als verklaring wordt de toename van het aantal containertransporten aangehaald, maar ook de economische band met de thuishaven heeft natuurlijk meegespeeld. Verwacht wordt dat de daling ook in 2003 verder gaat, maar cijfers zijn er nog niet.

Volgens de officiële cijfers is zowel de aanvoer als de besomming in vreemde havens in 2002 met 28 procent afgenomen. Het overgrote deel van onder Belgische vlag gevangen en in buitenlandse havens aangelande vis (97 %) kwam in Nederlandse afslagen terecht. De rechtstreekse aanvoer in Denemarken, Frankrijk en Groot-Brittannië is marginaal. (gw)

AANVOER	2001	2002
Belgische havens	18.060 ton	19.455 ton
vreemde havens	8.916 ton	6.354 ton
(in Nederland	8.594 ton	6.195 ton)
Totaal	26.976 ton	25.810 ton

BESOMMING	2001	2002
Belgische havens	68.257 eur	71.390 eur
vreemde havens	28.327 eur	20.521 eur
(in Nederland	27.548 eur	20.080 eur)
Totaal	96.584 eur	91.911 eur

In het eerstvolgende HVB:
Kwaliteitskeurder
Philippe Maryssael
 in de Z.V.

Edwin Lauwereins

Scheeps- en algemene schilderwerken
 Verhuur van hoge drukspuit

300, 500 en 700 bar.

Havenstraat 3 - 8400 Oostende

Tel.: 0475 61 65 89

Tel.: Nick 0477 43 40 14

Fax: 059 33 06 11

Alle dieselmotoren:

Leveren, plaatsen, revisie en herstelling
 Leveren en plaatsen van keerkoppelingen,
 waterpompen en compressoren e.a.
 Opgieten van motoren met Chockfast
DROOGDOK
 Schroeven en schroefassen
 Las- en leidingwerk

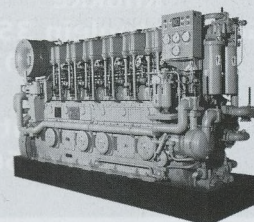
Bureel - werkplaatsen:

Boomkorstraat 7/8 - 8380 Zeebrugge
 Tel. 050/ 54 51 78 - Fax 050/ 55 03 67

24 u / 24 u. 0477 / 41 20 93

Scheepsdiesel Service

SDS n.v.

15 jaar Oostendse Havengemeenschap

“Kijker van kapitein Bestenbustel” voor Paul Gerard, Willy Versluys, Ferryways en TEF

TIJDENS EEN AVONDFEEST IN HET Oostendse Thermenhotel reikte de Oostendse Havengemeenschap vzw (opgericht in 1988) voor de zevende keer haar “Kijkers van kapitein Bestenbustel” uit. De trofee wordt toegekend aan mensen, bedrijven of instellingen die een betekenisvolle bijdrage leverden voor de ontwikkeling van de Oostendse havens.

Het was intussen alweer vier jaar geleden dat de trofee nog werd uitgereikt. De trofee, een koperen scheepskijker, verwijst naar de 17de eeuwse Oostendse kaperskapiteins Willem Bestenbustel (1645 - 1705) en zijn zoon Paulus (1669 - x) die ten strijde trokken tegen de buitenlandse bezetters.

Ter gelegenheid van de 15de verjaardag van de vereniging werd de draad weer opgenomen. De eerste kijker ging naar

de afwezige reder Willy Versluys, tot voor kort directeur van HVB. Omwille van zijn duivel-doet-al-mentaliteit werd hij omschreven als een man for all seasons .

Gedelegeerd bestuurder van AG Haven Oostende Paul Gerard kreeg een laudatio voor de nieuwe impuls die hij de haven gaf na het verdwijnen van de RMT. Op het dieptepunt in 1999 realiseerde de haven nauwelijks 3 miljoen ton vracht en kan dit jaar afsluiten met een positieve balans en het historische cijfers van 7,2 miljoen ton verhandelde goederen. Het rijtje laureaten werd afgesloten met Jacques Dewilde en de Roemeen Richard Stregulc die met hun respectievelijke rederijen Ferryways en TransEuropa Ferries opnieuw voor veel scheepvaartbewegingen zorgden in Oostende. (gw)

Vader Kamiel Versluys neemt de kijker voor zoon Willy die in het buitenland verblijft in ontvangst. (foto gw)

Gevecht voor gratis vis op Antwerpse kaai

De Europese protestdag tegen de vermindering van de visquota haalde ruimschoots de media, wat natuurlijk wel de bedoeling was. Een twaalfstal vissersvaartuigen, waaronder enkele Zeebrugse en Oostendse schepen, meerden aan een Antwerpse kaai. De bemanning deelde 5.000 kg gratis vis uit waar de sinjoren gretig naar graaiden.

Het vissersprotest is een organisatie van de European Fisheries Action Group die met de actie in Antwerpen protesteerde tegen de steeds lagere quota en andere maatregelen die de leefbaarheid van de visserijsector zwaar op de proef stellen.

Faillissement

RATHE & KIEKENS BVBA, Distelstraat 25, Zeebrugge, rederij ter zeevisserij. Eigenaar van O.306 Cleaner en Z.184 Linqenda. Failliet verklaard op dagvaarding op 3 december 2003.

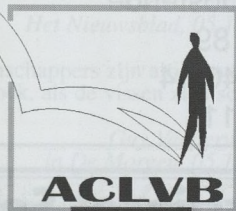
Gebrek aan aanvoer nekt Milford Haven

De kleine visafslag van Milford Haven heeft het slechts vijf jaar volgehouden. Om de verliezen niet te laten oplopen heeft de havenautoriteit de visafslag gesloten. Oorzaak van de sluiting is de gebrekkig aanvoer.

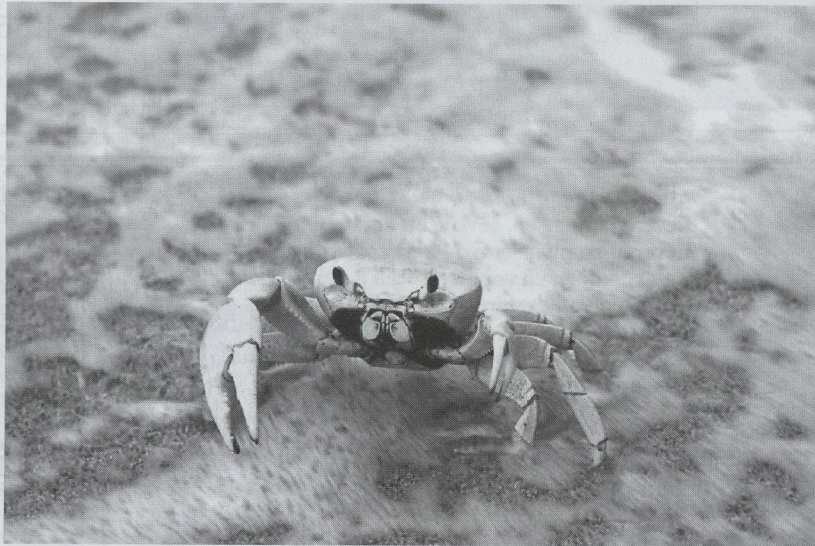
De afslag van Milford Haven werkte met het Pefa.com-veilisysteem maar maakt sinds april vorig jaar geen deel meer uit van het Pefa-internetnetwerk.

DE LIBERALE VAKBOND

Knokke
Gemeenteplein 35-37
Tel: 050 632602
Heist
H. Lybaertstraat 1
Tel: 050 511966

WIJ MAKEN ER WERK VAN

TIJDINGEN

Oostendenaar, vraag ernaar bij uw dagblachandelaar

OP DE DREMPEL VAN HET EU-LIDMAATSCHAP (5)

Acht Oost-Europese landen (Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Slovenië, Estland, Letland en Litouwen plus Malta en het Griekse deel van Cyprus worden worden vanaf 1 mei 2004 volwaardig lid van de Europese Unie.

Op 16 april 2003 werd het toetredingsverdrag van de tien kandidaat-lidstaten plechtig ondertekend in Athene. Sommige van de toekomstige lidstaten hebben ook een visserijsector. We belichten ze een voor een. Polen, Estland, Letland en Litouwen hebben we al gebracht. In dit nummer komt Malta aan de beurt.

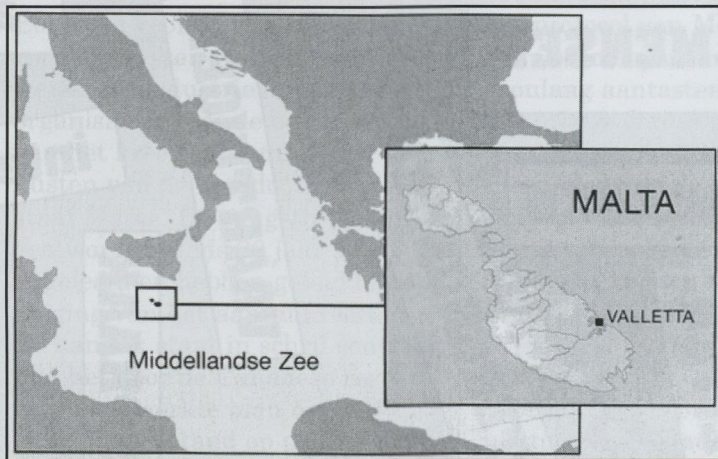
Malta

Kleinschalige visserij in de Middellandse Zee

DE ONAFHANKELIJKE REPUBLIEK MALTA ontvangt per jaar meer toeristen dan het inwoners telt. Na de Tweede Wereldoorlog verlieten duizenden Maltezers hun vaderland. Er wonen dan ook vier keer meer Maltezers in het buitenland dan op de archipel zelf. Malta bestaat uit de twee grotere eilanden Malta (246 km²), en Gozo (67 km²), het nauwelijks bewoonde Comino (3 km²) en een aantal nog kleinere in zee gelegen stukjes zoals Cominotto en Filfla. Malta telt 344.000 inwoners en op Gozo wonen er 28.000. Het hoeft niet gezegd dat Malta de kleinste staat is van de tien landen die in de rij staan om het EU-lidmaatschap te verwerven.

Exclusieve zone

De visserij-industrie in Malta is klein vergeleken met die van de EU-lidstaten. Het aandeel van de visserij bedraagt drie procent van het nationale BBP. De sector biedt werkgelegenheid aan ongeveer 2.500 mensen. Naar schatting 538 van hen halen het merendeel van hun inkomsten uit de visserij-activiteit en worden derhalve beschouwd als voltijdse vissers. De lokale visserij is uitermate seizoengebonden, dus de meeste vissers bezitten twee schepen. Een groot vaartuig voor de zeevisserij gedurende het warme seizoen en een kleinere boot voor de wintermaanden. Bijna tweederden van de vissersschepen is minder dan zes meter lang en wordt hoofdzakelijk gebruikt voor dagvisserij. Slechts zes

Qua gewicht maken de grote pelagische soorten meer dan driekwart van de totale aanlandingen uit. Bovenaan de lijst staat de goudmakreel, misschien beter bekend als lampuki, gevolgd door de zwaardvis (190 ton) en de tonijn (176

vaartuigen op een vloot van 1.752 eenheden zijn langer dan 24 meter. Drie ervan opereren in Nieuw-Zeelands wateren.

De Maltezer vissers zijn actief binnen de exclusieve 25-mijlszone rond de eilanden die in 1970 werd ingesteld. De regering wil na toetreding tot de Europese Unie dat de 25-mijlszone uitsluitend beschikbaar blijft voor de eigen vloot. De EU zal er toch een niet-discriminerende behoudzone van maken waarin de toegang beperkt blijft tot vaartuigen onder de 12 meter en in enkele uitzonderlijke vangstgebieden van 12 tot 24 meter.

Lampuki

De omvang van de vangsten (941 ton) is weinig veranderd sinds de jaren '70.

Andere soorten die door de plaatselijke vloot worden gevangen zijn makreel, loodsmannetjes, garnalen, wrakbaars en bokvis. Daar Malta geen visverwerkende bedrijven telt, is alle geëxporteerde vis vers. Van de productie wordt 95 procent uitgevoerd naar de EU, vooral naar Italië.

Naast de visserij is de aquacultuur op Malta de laatste jaren sterk opgekomen. Vier grotere bedrijven produceren nu al 1.500 ton vis per jaar, hoofdzakelijk goudbrasem en zeebaars. De visteeltbedrijven lijken zich, na enige aanpassing, op de Europese markt te kunnen handhaven. (gw)

BRON: Visserij in Europa nr 20, december 2003.

SKB - Life Saving Equipment nv

Maatschappelijke zetel:
Royerssluiskaai 48
B-2030 Antwerpen
Tel.: 03/ 201 89 70
Fax : 03/ 201 89 71

E-mail naar
skb.lse.ost.@village.uunet.be

Afdeling Kust
H. Baelskaai 8A
B-8400 Oostende
Tel.: 059/ 33 96 00
Fax: 059/ 33 96 01

reddingsvesten - reddingsboeien - drijvende toestellen - valschermsignalen - stakellichten - man.o.boordlichten - noodzenders Locat - radio Beacon - reddingsvlotten: RFD, Elliot, Viking, Zodiac, Autoflug, Bombard, Avon, Callegari, Servaux, Mitsubishi, Soniform - nazicht brandblusapparaten.

- ERKEND SERVICESTATION -

VERANTWOORDELIJKE VOOR DE KUST: A. VAN DURME. TEL.: (0475 25 88 02.

UW MENING

VUILE WAS

polemieken

NEEEN

**sex & drugs & ...
VERSE VIS**

GEHEIMEN

VERHALEN

MENSEN

analyse

VAARTUIGEN

GEHEIMEN

VISTECHNIEKEN

interviews

FEITEN

ACHTERGRONDEN

TEGENSPRAAK

perspectieven

CIJFERS

**HET
VISSERIJBLAD**

**LAAT U NIET
(VIS)KISTEN
NEEM 'N
ABONNEMENT**

ARGUMENTEN

DUIDING

slechts 29,75
voor één jaar.
Nu overschrijven
op rekening
384-0596581-18

(Voor Nederland zie tarieven
onder colofon op pagina 3)

Lokaal milieubeheer is efficiënter dan grote verdragen

BROOKLIN, Canada, 14 december (IPS) — Lokale initiatieven leiden vaak tot een efficiëntere milieubescherming dan grote verdragen. In het rapport *"The Struggle to Govern the Commons"* (De strijd om het beheer van het gemeenschappelijk goed) uit een groep wetenschappers zich "voorzichtig optimistisch" over de pogingen van de mensheid om de oceanen en het klimaat voor onheil te bewaren.

Het rapport verscheen in het wetenschappelijke tijdschrift *Science* als antwoord op het 35 jaar oude profetische artikel *"The Tragedy of the Commons"* (De tragedie van het gemeenschappelijk goed) van de bioloog Garrett Hardin. Hardin schreef dat enkel een gecentraliseerde aanpak — door de overheid of privé-bedrijven — de mensheid ervan kan weerhouden gemeenschappelijke goederen als de lucht, het water en de bossen te vernietigen.

35 jaar later leggen de wetenschappers in *Science* een gemengde balans voor. Sommige problemen zijn erger geworden, maar hier en daar zijn ook successen geboekt. *"De mensen hebben ingenuwe manieren gevonden om het gemeenschappelijk goed te beheeren"*, zegt politologe Elinor Ostrom van de universiteit van Indiana.

Sinds het begin van de jaren negentig zijn er in de wereld een half miljoen sociale organisaties opgericht voor het duurzame beheer van bossen, oppervlak-

tewateren, wild- en visbestanden, voor microfinanciering, irrigatie en de bestrijding van ongedierte. Lokale groepen zijn beter in het beheer van natuurlijke rijkdommen omdat ze de omgeving kennen en er voor hun levensonderhoud van afhankelijk zijn.

Visser

Een goed voorbeeld is de samenwerking tussen vissers, de verwerkende industrie en andere organisaties voor de bescherming van het kreeftenbestand voor de kusten van de noordoostelijke VS-staat *Maine*. De vangstbeperkingen worden sinds 20 jaar strikt nageleefd en hebben geleid tot een stijging van het aantal kreeften. De aanpak staat in schril contrast met het door de Canadese regering uitgewerkte plan om het kabeljauwbestand op peil te houden. De lokale vissersgemeenschappen werden onvoldoende bij het plan betrokken, met als gevolg dat er sinds 2002 een vangstmoratorium heerst bij gebrek aan kabeljauw. Een ander negatief voorbeeld is de aanpak van de Indonesische regering om de oerbossen op Borneo te beschermen.

Gecentraliseerde initiatieven lijken efficiënt, maar schieten in de realiteit vaak tekort, aldus het rapport. Een open dialoog met alle betrokkenen schept vertrouwen en een consensus over de ernst van het probleem en de te nemen maatregelen. Bij het opstellen van internationale ver-

dragen moet rekening worden gehouden met de bestaande regionale en nationale organisaties.

Olie

De aanpak van wereldwijde milieuproblemen is een ander paar mouwen, zo geven de onderzoekers toe. Een voorbeeld van een succesvol globaal initiatief is het protocol van Montreal over een verbod op chemicaliën die de ozonlaag aantasten. Het ozonprobleem was dan ook relatief eenvoudig op te lossen, zegt Paul Stern, een van de auteurs van het rapport. *"Het volstond enkele fabrikanten en gebruikers op andere gedachten te brengen. Chemische alternatieven voor de schadelijke stoffen waren voorhanden"*.

Voor het Kyoto-protocol tegen de uitstoot van schadelijke broeikasgassen liggen de zaken anders. Steenkool en olie laten zich niet zo gemakkelijk vervangen en er zijn veel meer gebruikers. Bovendien is niet iedereen overtuigd van de hoogdringendheid van het probleem, aldus Stern. De onderzoekers hopen niettemin dat het Kyoto-protocol geratificeerd raakt.

Het verdrag treedt in werking wanneer het wordt geratificeerd door landen die in 1990 samen 55 procent van de schadelijke broeikasgassen uitstootten. De grootste vervuilers, de Verenigde Staten, hebben zich uit Kyoto teruggetrokken.

Stephen Leahy

SCHEEPSTIMMERWERF LOWYCK N.V.

VICTORIALAAN 30 OOSTENDE
TEL. 059/ 32 08 21 — FAX: 059 / 80 29 73

E-mail: info@shipyard-lowyck.com

Website: <http://www.shipyard-lowyck.com>

HERSTELLINGEN - INRICHTINGEN

problemen gezocht heeft. Zoals alle vissers weet hij natuurlijk dat er voor haring een dagplafond van 50 kg bestaat. "Maar wat doe je als ze in je net komen? Mooie verse haring gooi je toch niet zomaar overboord. En in Nieuwpoort mochten ze toch ook 6.000 kg haring aanvoeren. Waarom zou ik dan mijn 3.000 kg en een stuk loon van de bemanning moeten wegslijten", verveert een colèrige Fernand Verleene zich. Wat dat colèrig zijn betekent, herinneren de tv-kijkers zich nog van de memorabele Recht op antwoord-uitzending van twee jaar geleden toen Fernand het hele scherm opeiste om de handel op de vistrap te verdedigen.

150 kisten

De Oostendse vismijn wist niet goed raad met de 150 kisten met 20 kg haring. De overeenkomst tussen de Dienst voor Visserij en de Quotacommissie bepaalt immers dat haring een bijvangst is. Een dagvissers mag dan ook niet meer dan 50 kilogram per dag op de markt brengen. Die hoeveelheid werd verkocht voor 20 tot 40 eurocent per kilogram. De rest belandde in afwachting van een

oplossing in de koelcel naast de 750 kg haring van de O.152 Aran. Voor opvang kwam de haring evenmin in aanmerking omdat wederrechtelijk aangevoerde vis nu eenmaal niet op de veiling mag komen.

Het toeval wilde dat de topambtenaren van de Dienst voor Zeevisserij die dagen moeilijk bereikbaar waren. Ze zaten in Brussel om visserijminister Sannen bij te staan in de onderhandelingen over de quota. Uiteindelijk bleek de beste oplossing om de haring maar terug in zee te storten, waardoor hij als niet gevangen kon beschouwd worden. Een antwoord dat reder Verleene helemaal op scherp zette. "Het is een schande om die verse vis weg te gooien, terwijl er nog zoveel honger in de wereld is. Ik heb dit nog nooit meegemaakt", bulderde de Oostendse visser.

200 ton onopgevisst

Voor Fernand Verleene zat er vrijdagavond echter niet anders op dan de haring weer aan boord te nemen. Samen met zijn bemanning Raymond Lambrecht (62), Eddy Boussemaere (54) en Jeffry Lambrecht (18) kipten ze vis dan

maar van de kaai naast het schip. Ondertussen blijft van ons haringquotum van ongeveer 9.000 ton 200 tot 300 ton onbenut. Niet dat de rest mooi opgevisst is. Voor haring is geen markt. Het haringquotum verdwijnt grotendeels in ruiloperaties. Omgezet in kabeljauw, schol en tong zit er meer opbrengst in (gw)

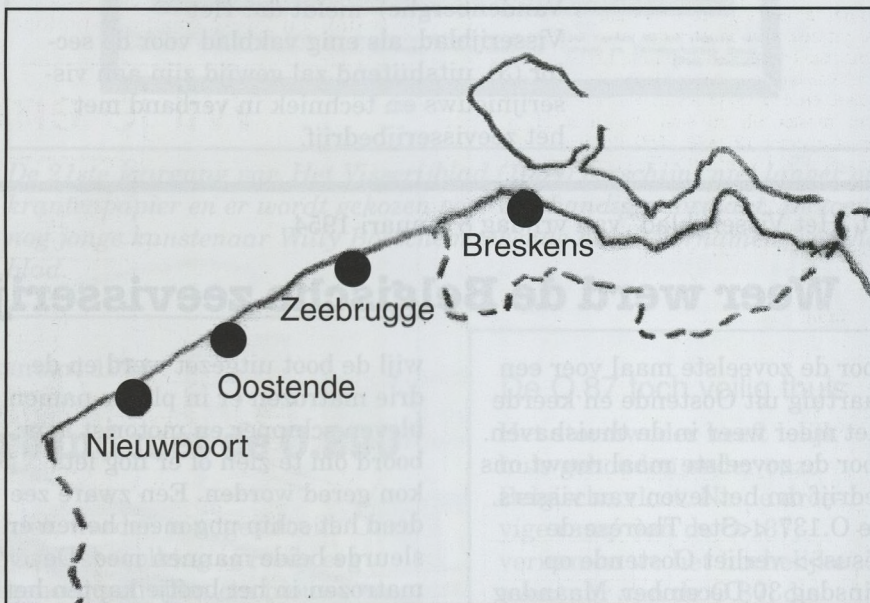
Het eerstvolgende HVB in uw brievenbus op vrijdag 6 februari

EEN ALTERNATIEF

Breskens als Uw aanvoerplaats geeft U de volgende voordelen:

- * Lage vaste mijnkosten;
- * Hoge opbrengst voor Uw GEHELE vangst door kopers voor zowel de Belgische versmarkt als de Nederlandse vers- en fileermarkt;
- * Zeer hoge servicegraad
- * Vervoer vanuit elke aanvoerhaven;
- * Dagelijkse visverkoop;
- * Groot lokaal handelarenbestand, zowel groot- als kleinhandel.

Probeert u het eens en u zult versteld staan van Uw meeropbrengst

ZEEUWSE VISVEILING BRESKENS NV

KAAL 1, 4511 RC BRESKENS tel: (+31) 117 3 81 634, fax: (+31) 117 382 303

E-mail: zeeuwse-vis@zeelandnet.nl

F. Lokerse privé tel (+31) 117 38 0685 of (+31) 651 314 190

HET GEBEURDE

JAAR GELEDEN

Redactie: Guido Walters

Deze maandelijksse rubriek is gebaseerd op HVB van 1953 plaatsen we ook telkens advertenties uit dat jaar. De tekst-, taal en zetfouten die u in de tekst aanteft zijn helemaal voor rekening van het journaal van die tijd.

Een wijziging in deze veelgelezen rubriek

Een belofte ingelost

Bij de start was „*Het Visscherijblad*” (1) een weekblad. Na de onderbreking in WOII verscheen het als „*Het Nieuw Visscherijblad*” en vanaf 1952 gedurende een tweetal jaren als bijlage van *Het Nieuwsblad van de Kust*, de liberale tegenhanger van de katholieke *De Zeewacht* (2). Mevrouw Simonne Bolline staat op de cover vermeld als verantwoordelijke drukker-uit-

geefster, maar in werkelijkheid hield Pros Vandenberghe de touwtjes van z'n bladen stevig in handen. Dat maakt dat bezwaarlijk sprake kan zijn van een onafhankelijk weekblad. Wie het meegemaakt heeft weet dat de belangen van Pros de neutraliteit in de weg stonden.

Met de ingang van de 21ste jaargang, in 1954, kwam het blad los van de krant en werd afzonderlijk verkocht (3 frank).

De 21ste jaargang verschijnt niet langer op krantenpapier en er wordt gekozen voor een handiger formaat. De toen nog jonge kunstenaar Willy Bosschem tekende het titelornament van het blad (zie elders op deze bladzijde) en ook de inhoud werd herdacht. De redactie (lees: Pros Vandenberghe) meldt dat *Het Visserijblad*, als enig vakblad voor de sector (3), uitsluitend zal gewijd zijn aan visserijnieuws en techniek in verband met het zeevisserijbedrijf.

Onder de kop „Een belofte ingelost” wordt de beslissing toegeelicht. „*De visserij had behoefte aan een vakblad en we hebben gemeend door terug te keren tot de oude doelstelling, mits toepassing van een nieuwe formule, en het uitvoeren van een splitsing in deze leemte te voorzien.*”

Lange stukken taboe

Bij het doorbladeren van de ingebonden jaargang 1954 zagen we onze rubriek „50 jaar geleden” de mist ingaan. De nieuwe aanpak in dat jaar en het nieuwe formaat brachten mee dat de teksten aanzienlijk korter werden. Hoe moesten we onze rubriek nu invullen, ging het door mijn hoofd. Na wat wikken en wegen leek afstappen van één onderwerp noodzakelijk. Uiteindelijk kozen we voor een formule met meerdere teksten en enkele nieuwsfeiten het. Het resultaat ziet u hiernaast. De teksten die we uit de januari-nummers lichtten brengen ons opnieuw naar de essentie van het risicovolle vissersbestaan.

(1) Het eerste nummer van „*Het Visscherijblad*” verscheen op zaterdag 25 februari 1933.

(2) Het is evident dat *De Zeewacht* ook een visserijrubriek had en het visserijnieuws opvolgde.

(3) Het eerste nummer van het tweewekelijks informatiebulletin van de Reders ter Zeevisserij (De Rederscentrale) verscheen pas in juli 1975. Meer dan een gestencild boekje was dat toen niet.

Uit „*Het Visserijblad*” van vrijdag 8 januari 1954

Weer werd de Belgische zeevisserij zwaar getroffen

Voor de zoveelste maal voer een vaartuig uit Oostende en keerde niet meer weer in de thuishaven. Voor de zoveelste maal rouwt ons bedrijf om het leven van vissers. De O.137 <<Ste. Thérèse de Jésus>> verliet Oostende op Dinsdag 30 December. Maandag werd de visserij in het Westen verlaten om in de loop van Dinsdagvoormiddag terug de Oostendse vissershaven binnen te lopen en er de volgende dag zijn vangst te verkopen. Na een moeizaam worstelen tegen de Noord-oosterstorm kwam de haven in zicht. De stroombank door ebbe en oostelijke wind bijna droog geveegd, was fataal. Een harde stoot en het schip lag vast en ter-

wijl de boot uitgezet werd en de drie matrozen er in plaats namen, bleven schipper en motorist aan boord om te zien of er nog iets kon gered worden. Een zware zee deed het schip nog meer hellen en sleurde beide mannen mee. De matrozen in het bootje kaptten het touw los om verdere ongevallen te vermijden en dreven mee met stroom en wind: weg van de kust, weg van de redding.

Een nieuwe golf sloeg over het bootje, slechts matroos Remi Lambrecht uit Bredene, die zich nog kon vastklampen aan de zitbank, bleef over. De twee anderen waren meegespoeld door het water.

Zo lieten volgende vissers hun

leven op zee:

Schipper HAELEWYCK Carolus, uit De Panne.

Matroos HAELEWYCK Robert, zijn zoon.

Motorist VAN SLEMBROUCK Oscar uit Stene.

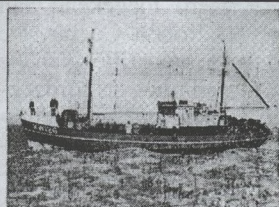
Matroos HOUCKE Emiel uit Oostende.

Meer dan vier uren later, op meer dan vijftien mijl van de plaats der ramp, in het West-Diep, werd de overlevende opgepikt door de mailboot Prins Boudewijn, die door het slechte weer verplicht was deze route te volgen.

De opzoekingen naar de andere schipbreukelingen, waaraan benevens een vliegtuig der luchtmacht, de O.276 en de N.807 deel-

namen bleven vruchteloos.
Weer rouwen vissersfamilies om het verdwijnen van hun dierbaren op de dag dat ze thuis verwacht werden.

We kunnen slechts het hoofd buigen en ingetogen hulde brengen aan de nagedachtenis van deze vier nieuwe namen op de lange lijst der slachtoffers van hun harde plicht. Zij haalden voor ons voedsel uit de zee, waarvoor zij in ruil hun leven hebben gegeven.

N.V. Scheeps-
bouwwerf

"De Dageraad"

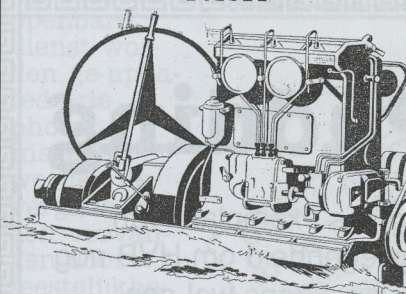
v/h Wed. J.
BOOT

Tel. K. 1729
Nr 101

WOUBRUGGE

Sedert 1898 voor reparatie onder en boven water, verlen-

MERCEDES-BENZ
DIESEL

SCHEEPSMOTOREN VANAF 25 TOT 2.500 P.K.

MATINAUTO

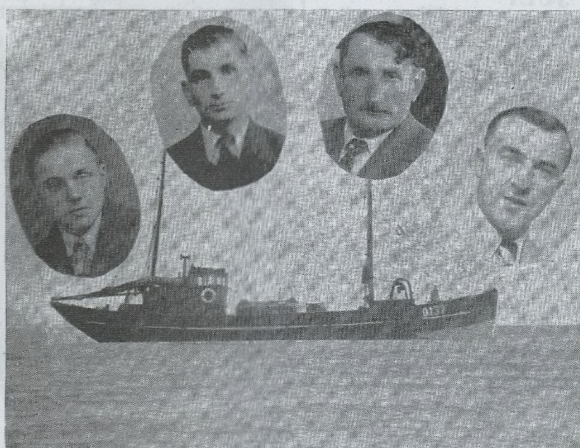
P.V.B.A.

INVOERDERS VOOR GANS BELGIË
1072, Waverse steenweg, Oudergem
Tel. 3.453.06

21e JAARGANG nr 1 Verschijnt elke Vrijdag PRIJS : 3 Fr. VRIJDAG 8 JANUARI 1954

Het VISSERIJBLAD

Nieuwe ramp treft onze visserij

De O.137 «Ste Thérèse de Jésus» en de vier bemanningsleden die de dood vonden bij het vergaan van het schip. Van l.n.r.: Houcke Emiel, Haelwycq Robert, Haelwycq Carolus en Vanlembrouck Oscar. (Foto Michail)

De 21ste jaargang van Het Visserijblad (1054) verschijnt niet langer op krantenpapier en er wordt gekozen voor een handiger formaat. De toen nog jonge kunstenaar Willy Bosschem tekende het titelornament van het blad.

Uit „Het Visserijblad” van vrijdag 22 januari 1954

Valse geruchten in verband met de O.290

Vorige week, na de dienst voor de slachtoffers der O.137, deden in visserijmiddens geruchten de ronde dat de O.290 zou verdwenen zijn op de Witte Bank. Dit bericht verwekte grote ontroering in alle visserijmiddens.

Naderhand bleek dat de geruchten volstrekt ongegrond waren. Teneinde zo spoedig mogelijk, bij eventuele ramp, reddingspogingen in te zetten, is wel alle waakzaamheid geboden. Maar we keuren het ten zeerste af dat geruchten, die van alle grond ontbloom

zijn, worden rondgestrooid. Onze vissersbevolking is reeds erg genoeg getroffen om nieuwe onrust te zaaien. Dat diegenen die vermoedens hebben of min gunstige berichten, in plaats van ze overal te gaan rondstrooien, ze eerst en vooral, en dan zo spoedig mogelijk, ter kennis brengen van de bevoegde overheid en van de betrokken reder. Op die manier zal men indien nodig snel kunnen ingrijpen en vooral vermijden dat de familieleden angstige uren doorbrachten.

De O.87 toch veilig thuis

Het stormweder heeft lelijk huis gehouden onder onze Belgische vloot. Na de droevige ramp van de O.137, vernamen we het hachelijke avontuur van de O.87, die gelukkig nog kon op sleeptouw genomen worden door de Z.443, ondanks de moeilijke omstandigheden, zodat, er gelukkig geen mensenlevens te betreuren vielen.

Activiteitenkalender voor vissers

JANUARI

16 Huldiging trouwste aanvoerders
in Oostende (bestuursgebouw, 17 u.)

FEBRUARI

12-16 "Fisck Bremen, visserijvak-
beurs in Bremen (Duitsland)

23 Nieuwjaarsreceptie Zeebrugse
Visveiling (Zeemanshuis, 16 u)

MEI

4-6 "European Seafood Exposition"
in Brussel

20-23 "Havenfeesten 2004" in Blan-
kenberge

Visserijdagen en bedrijvenbeurs
in Urk

22 Dag van de Zeevisserij in Urk
"Oostende voor Anker"

JULI

22-24 "Visserijdagen" in Bruinisse

SEPTEMBER

4 Visserijfeesten & Openhavendag
in Oostende.

Organisatoren die hun activiteiten in
onze kalender geplaatst willen zien,
sturen info op naar HVB.

Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene.

Fax: 059 32 55 59.

E-mail: hetvisserijblad@hotmail.com

Visserij geeft negatief advies over windmolens

De provinciale visserijcommissie bracht op 16 december een negatief advies uit m.b.t. het dossier van het windmolenpark C-Power op de Thorntonbank. Het werd overgemaakt aan de dienst BMM die het aan het dossier zal toevoegen. Het is het eerste negatief advies.

Merkwaardig is dat de sectorverantwoordelijken verdeeld gestemd hebben. Barbaix (Vlaamse vissersbond) steunde het negatief advies samen met de meerderheid van de commissie, Luc Corbisier (Rederscentrale) en Manu Desutter (Bijzondere Raadgevende Commissie Visserij) onthielden zich, Ivan Victor (ABVV) en Rijkscommissaris Carly stemden tegen.

Naar verluidt verliepen de debatten erg geëmotioneerd omdat sommige sectorverantwoordelijken die zich eerder radicaal tegen de geplande windmolenparken kantten, inmiddels het project op de Thorntonbank blijken te verdedigen.

Vermelden we nog dat reder ter kustvisserij Eddy Eerebout in die commissie ontslagnemend is nadat hij eerder, omwille van meningsverschillen, uit het betuur van de Rederscentrale ontslag genomen had.

Gunstig advies voor bescherming vuurtorens

De bestendige deputatie van West-Vlaanderen heeft een gunstig advies uitgebracht voor de bescherming van de vuurtorens van Oostende en Nieuwpoort. De uiteindelijke beslissing om beide bakens op de lijst van voor bescherming vatbare monumenten te plaatsen ligt bij Vlaams minister Paul Van Grembergen.

Cultuurprijs Oostende Voor Robert Coelus

De jaarlijkse prijs van de Cultuurraad Oostende 2003 werd toegekend aan HVB-medewerker Robert Coelus. De kandidatuur van de voorzitter van de Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd voorgedragen door de Heem- en Geschiedkundige Kring De Plate. Oud-leraar en gewezen schoolhoofd van het KW Ibis Coelus wordt geloofd als propagandist voor alle wat onder de maritieme noemer valt en voor zijn sociale ingesteldheid. Vorig jaar ging de prijs naar HVB-medewerker Jef Klausling. De prijs wordt uitgereikt in het Oostendse stadhuis op vrijdag 16 januari.

The Proof of the Pudding

Lezer! Wellicht kent u iemand die blij zou zijn mocht hij een gratis exemplaar van HVB in handen krijgen. Voor ons is dat dan weer een enige gelegenheid om HVB nog ruimer te verspreiden. Misschien levert dat proefnummer ons vervolgens wel een nieuwe abonnee op, want *the proof of the pudding...*

Zend een gratis proefnummer naar:

Naam:

Straat en nr:

postnr en gemeente:

En dan krijgt de persoon een HVB-proefnummer opgestuurd al dan niet met de groeten van

Naam en voornaam:

Uitknippen en opsturen naar HVB, Brusselstraat 12 te B-8450 Bredene

... is in the Eating

DE LAATSTE DE VUURTORENWACHTER

Voor mensen met een kwak hart en een wak karakter

De ambtenaren van de Dienst voor de Zeevisserij nodigen u uit tot het

EERSTE GROOT QUOTABAL

Teneinde het imago der beambten te verbeteren heeft de Dienst besloten vanaf heden 1 nieuwe stijl te hanteren. Die beambten worden voortaan COOL zoals voorheen alleen de Fonz dat kon zijn. De vestimentaire praktijken van de agenten der openbare dienst worden ge-updated (zie photo). Insgelijks worden de vergaderingen vervangen door feestelijkheden, drankgelagen, bacchanalen en andere orgietjes. De zeedagenregeling en de stand der vangsten worden voortaan in liedvorm meege-deeld (zie weder photo).

De iniatiefnemers houden eraan mede te delen dat de Dienst niets te maken heeft met het Departement Zeevisserij dat er allemaal niets van kent.

In het voorprogramma
Etienne
- O solo mio -
Mares
& his Schoolboys

(Verwacht)
Johny
Le Maître
de Musique

Gratis kaarten voor reders
af te halen bij Shouting Cor,
bekend van de hit: 't Is Moelijk
Bescheiden Te Blijven
(Kustvissers zich onthouden)

LIDKAART
VERPLICHT
Groene wijven
niet toegelaten

Orkest
Luc
Goes to Brussels
Maertens
and the Dreamers

SPECIAL GUEST
STARS
Dirk
the fucking Maagd
& his 2de viool
Patten

Tijdens de pauze:
GROTE (K)LOTERIJ
ten voordele van
ZEEVISSERSFONDS
dat het quotabal financiert
met loon van de varende vissers
lotjes te bekomen bij

Michel
The Saint
Claes

(H. Baelskaai 25 Oostende)

Met als
uitsmijter
het bekende oude
mannenkoor:
**The Ever
Complaining
Shipowners**

(Met de bekende hit:
The Black Market Blues)

Kerstverhaal

Rode bloemen op de scheepswerf

HET WAS ZES UUR toen de wekker afliep. Op dat moment lag ik al een uur wakker. Piekeren. Het was nog donker. Even keek ik naar de vrouw die naast me sliep en waarmee ik in geen weken gevrijd had. Ik had medelijden met haar en ik had medelijden met mezelf.

Sinds ik op de scheepswerf werkte, sliep ik bijna niet meer. En 's avonds kwam ik doodmoe thuis. Heel mijn lijf deed pijn, elke dag. Het enige dat ik wilde doen was slapen. En elke dag was het weer hetzelfde. Zodra ik in bed kroop begon het tobben, en de rusteloze slaap die daarop volgde werd al heel vlug onderbroken. Dan lag ik wakker en piekerde verder tot de wekker afliep. Dan begon er weer een nieuwe dag.

Het werk op de scheepswerf was moordend. De wind waaide vrij door de loodsen. Het ijzer was zwaar, stomp, log en koud. Ik was gewoon te oud voor dat soort dingen. Maar mijn schrijverij bracht me niets op en ik was wel verplicht om dat soort werk te doen. Mijn collega - scheepsherstellers waren al helemaal niet te doen. Ze waren hard, koud, log en stomp als het ijzer waarmee ze heel hun leven gewerkt hadden. Mij lieten ze vooral aanmodderen. Ik moest lassen en maakte het ene gat naast het andere. Hoe meer ik die dingen aan een laste, hoe losser ze kwamen te zitten. Het ijzer dat ik moest stukbranden bleef aaneen hangen en de vonken spatsten in het rond. Hoe meer ik brandde, hoe meer vonken er in het rond vlogen. Ik kreeg brandwonden aan mijn handen, aan mijn benen, aan mijn voeten, aan mijn tenen... Gloeiende splinters kropen in mijn schoenen en brandden er mijn voeten kapot. Ik had niet één paar gave

sokken over. Maar het ijzer zelf was niet te breken, toch niet op de plaats waar het verondersteld werd kapot te gaan. Buiten in de regen zat ik op mijn knieën brokken roest metaal van wel vijf centimeter dik te branden, te lassen, te slijpen, te kerven en te vervloeken. En het ging helemaal niet vooruit. Ik sneede de stukken verkeerd, slaagde er niet in ze weer aan elkaar te lassen, nam weer nieuwe stukken, die gewoon niet stuk te branden waren. Mijn vingers deden pijn, mijn armen deden pijn, mijn hoofd deed pijn, mijn hele lijf schreeuwde het uit van ellende en het ergste was dat het allemaal geen zoden aan de dijk bracht. Ik wist zo stilaan wel dat ik daar vier uur later nog steeds zou zitten knoeien op mijn knieën in de regen, bovenop een stuk ijzer van wel honderd kilo. Ach, doffe ellende was het allemaal.

En als ik 's avonds thuiskwam begon het piekeren. Hoe kwam het dat ik alles verkeerd deed? Hoe was dat nu in godsnaam mogelijk? Dan ging alles weer door mijn hoofd. Ik had het lasapparaat niet binnen gezet en dat stond daar nu heel de nacht in de regen. En dàar had ik een gat verkeerd gebrand. En waar had ik die bout gelegd? Morgen zou ik weer al uren verspillen om die dingen bijeen te zoeken. En de anderen zouden hun eerste werkstukken al af hebben. Acht uur zou ik zitten knoeien. Weer.

Daar, die morgen, op 24 december, in de badkamer, moest ik braken. Zenuwen. Ziek. Braken. Elke dag weer opnieuw. Piekeren. Zenuwen. Asgrauw. Braken. Ik probeerde iets te eten, maar kreeg geen brok door mijn keel.

Het had gevoren die vierentwintigste.

Het was nog donker. En het zou alweer donker zijn als ik naar huis reed. In die rothaven werd het in de winter al rond drie uur donker; één uur vooraleer het in de stad begint te schemeren. Ik heb er geen verklaring voor, maar het is wel waar wat ik hier zeg.

Ik haalde mijn fiets uit de stalling. Het was een triest ding, gepikt vlak voor ik op de scheepswerf ging werken. Want te voet kon je er niet naartoe. De werf lag ver buiten de stad, helemaal achteraan in het havengebied, verder dan de schroothopen, verder dat de vismijn. Daar reed geen bus naartoe. Ik was de enige die er met zijn fiets naartoe reed. De anderen hadden allemaal auto's. Grote wagens. BMW, Golf, Peugeot, Mercedes... Dát waren de mannen. Ze mochten dan wel een onverstaaenbaar taaltje brullen, gebaseerd op een woordenschat van amper tweehonderd woorden, ze konden overweg met soldeerbouten en lasposten en halfautomaten en draibanken en freesmachines en slijpstenen, en ze wisten hoe een aggregaat werkte en een scheepsdiesel en een keerkoppeling. Ze konden draad trekken, ijzer plooiën en gaten boren. Zij werkten zich niet te pletter op de scheepswerf — zij niet — en 's avonds waren ze ook helemaal niet moe. Dan gingen ze overuren doen, ze hielden een café open of ze gingen daken leggen of centrale verwarming of ze gingen landbouwtractoren repareren of huizen bouwen, sanitair installeren. Als dat allemaal gedaan was, dan gingen ze zuipen en trokken ze naar de hoeren om zich te laten pijpen vooraleer ze naar moeder de vrouw trokken. En nog hadden ze geld genoeg over om hun dure auto's te kopen. En ik? Ik had een fiets, een gestolen fiets.

Die 24ste december toog ik met mijn fiets weer naar het werk, wetende dat de ketting er wel drie, vier keer zou afvallen. In een plastic zakje zat mijn middageten. Naarmate ik minder ging vrijen ging de kwaliteit van mijn eten erop achteruit. Koude aardappelen, koude groenten, koud vlees. Overschotjes van het avondmaal van de vorige dag. Met de klotefiets draaide ik de Ringlaan op. Aan de overkant van het dok zag ik de werf liggen. Over één kwartier zou ik in dat gat verdwijnen. Eerst moest ik nog helemaal tot aan de brug het dok afrijden en dan, aan de overkant, moest ik weer heel de weg terug. Over het water hing een smerige nevel, her den der zag ik ijsschotsen drijven. Ik reed zonder licht. Op nauwelijks een meter naast mij raasden de auto's. Ik moest kokhalzen van de uitlaatgassen. Terwijl je daar zo reed, besefte je dat het geen zin had op te houden met roken. Heel de stad was één stinkend, kankerwerwend nest geworden. Rook, mist, vocht, koude.

Ik stapte het zwarte gat binnen. De geur van afgetapte olie en roestend ijzer baande zich een weg naar mijn hersenen. Ik wist dat ik deze geur vanaf nu zou vereenzelvigen met mislukking, fysische pijn, bittere koude en geestelij-

COOPERATIEVE PRODUCENTENORGANISATIE

VLAAMSE VISSERSBOND

H. Baelskaai 27 te 8400 Oostende

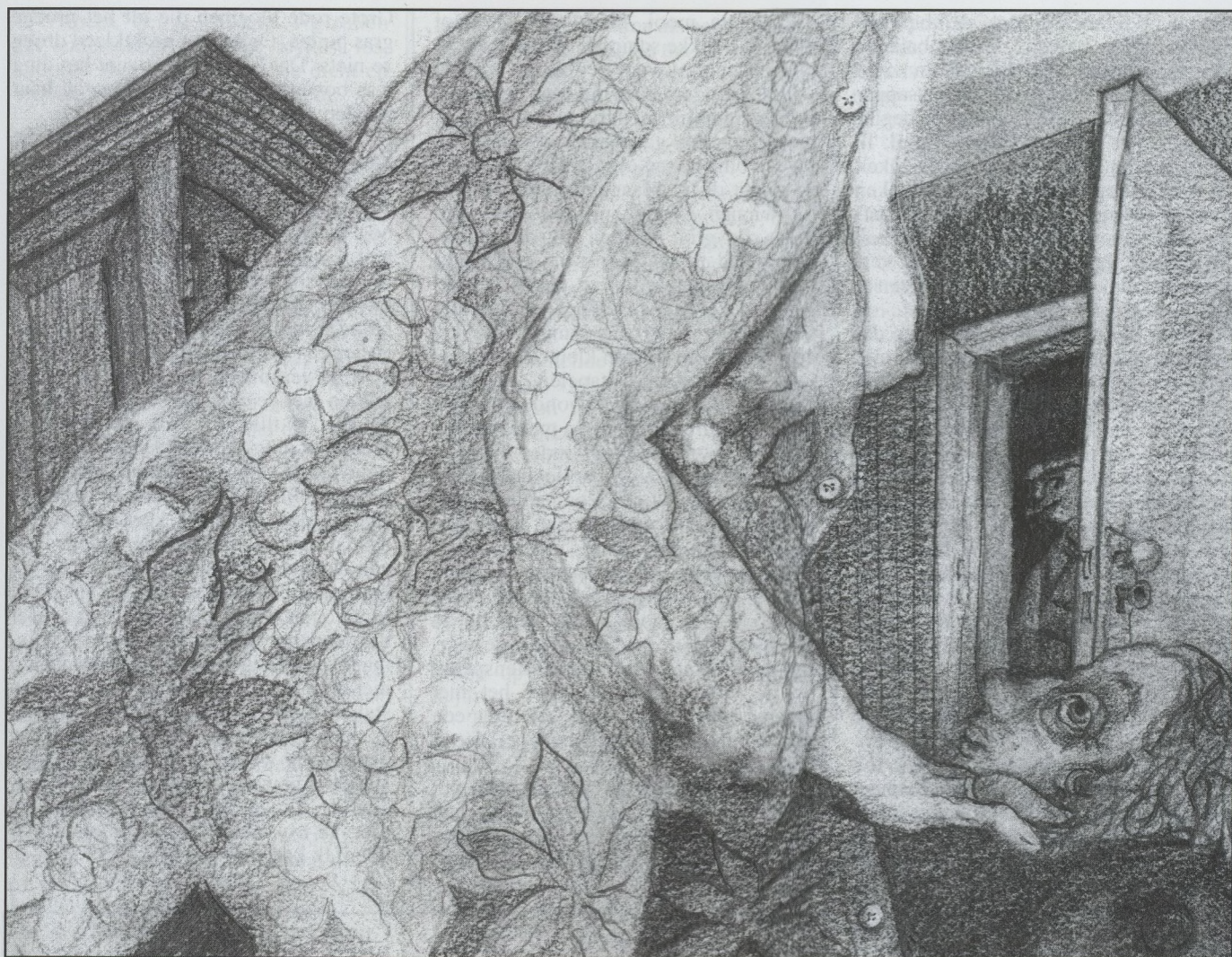
Een jonge en dynamische ploeg staat voor U klaar om de belangen te verdedigen van de kleinste kotter tot de grootste bokker.

Wij verdedigen zowel uw quota als uw belangen aan de vistrap.

Ook de lonen van de vissers en de boekhouding van de reders nemen wij ter harte

Wenst u een woordje uitleg of wilt u weten wat u het zal kosten, neem dan gerust contact met ons op en vraag naar Liliane

Tel: 059 / 33 04 35 of fax naar 059 / 33 24 04

ke kwellingen. Hoe had ik het ooit in mijn hoofd gekregen hier te komen werken.? Ik had het geld natuurlijk wel nodig, maar toch... Waarom uitgerend hier?

De patroon had altijd volk te kort. Ik had me destijds een formidabele weg door het rekruteringsgesprek gebaad. Ik was verdorie ook nog trots op die prestatie. Of ik kon lassen? Natuurlijk zou ik dat kunnen. En de reders, zou ik die wel meester kunnen? Dat kon voor mij geen probleem zijn, want ik had hen vijftien jaar uitgescholden in Het Visserijblad. En dan het loon dat hij me voorstelde. Ik had in jaren niet zoveel verdiend. Zoveel per uur en dan nog eens zoveel in het zwart, en als er dan een schip met motorpech in Engeland lag, mocht ik daar naartoe. Ook dat liep allemaal dik aan. Engeland! Dat zegde me wel iets. Een goedbetaald weekend in Engeland! Waar de schippers allemaal een lief hebben zitten! Deze keer was ik met mijn gat in de boter gevallen, zo dacht ik toen nog.

Helaas. Ik was een ezel. Een driedubbele steenezel was ik. De vijf weken die daarop volgden had ik me te pletter gewerkt zonder dat het iets opgeleverd had. Ik wist niet eens hoe ik al die machines en werktuigen moest vastnemen. Ik had er mijn handen aan opengehaald en met die wonden had ik in de olie zitten ploeteren en in het vet en het vuil. In

vijf weken had ik nog niet één fatsoenlijk werkstuk gemaakt.

In de kleedkamer, helemaal achteraan, was het nog erg rustig. De mannen zaten er zwijgend hun eerste biertjes te slurpen. Aan de muren hingen dertig foto's van blote vrouwen. Allemaal blote tieten en hier en daar een kut. Terwijl ik mijn werkplunje — met wel vijftig brandgaten — aantrok sijpelde iedereen binnen. Luidruchtige groet. HEUUIJ. Dan was het weer stil. Als de klok zeven uur aanwees verlieten we de kleedkamer. Elk toog naar de plek waar hij aan het werken was en nog geen twee minuten later vlogen de vonken in het rond. Iedereen was duchtig bezig. Uitgenomen ik. Ik was op zoek naar mijn gereedschap en als ik het dan uiteindelijk gevonden had, wist ik niet wat ik ermee moest aanvangen.

De patroon die me daar zo zag staan kwam hoofdschuddend op me af. Hij was een gekweld man, mijn patroon. Wat stond ik daar nu weer te doen? Er klonk moedeloosheid in zijn stem. Zo, ik had geen werk? Dat moest hij dan maar eens in orde maken.

— 'Kom mee', zei hij.

Aan de poort stond een kleine laspost die ik naar een aak moest dragen, die op het einde van de kaai lag. Sinds de visserij geliquideerd was, had de werf de blik naar de binnenvaart gericht. En nu stond daar de eerste klant uit de nieuw

aangeboorde sector. De patroon en ik klonnen het ruim in. Beneden stond een schipper die al even dik was als zijn collega's uit de visserij. Het was duidelijk dat de man kwaad was. Het duurde hem allemaal veel te lang. Hij vroeg of wij wel wisten hoeveel verlies hij leed door hier stil te liggen, en als we het nu om de liefde gods eens vlug zouden willen in orde brengen. (Ook dat maakte geen verschil met de visserij.)

De patroon legde mij het werk uit. Ik moest twee ijzeren balkjes aan het schip lassen; daar waar later een hulpmotor geplaatst zou worden. Met een krijtje tekende hij de lijnen af. Daar moesten ze komen. Daarna tekende hij een cirkel op de scheepswand. Daar moest ik een rond gat branden, want daar zou de uitlaat zijn. Vervolgens maakte hij een beweging in de lucht. De uitlaatpijp leggen we hier, zodat die daar een bocht maakt en aan de motor kan gekoppeld worden. Of ik het begrepen had? De schipper keek me kwaad aan. Het duurde hem te lang, ja, dat het te lang duurt. De patroon keek bedroefd naar mij. Ik daarentegen keek beiden zelfverzekerd aan.

— 'Ja,' zei ik, 'ik snap het.'

Ik begreep er niets van.

Ze verlieten het ruim en ik bleef alleen achter. Ik stond daar beneden en keek rond. Straks stond ik hier de verkeerde gaten te maken in dat schip. Waarmee

zou ik beginnen? Met de balken? Balken. Waar balken? Welke balken? Moesten er gaten in die balken zijn? Tempo, tempo. Ik maakte het lasapparaat gebruiksklaar. Ik zag er geen beginnen aan. Wat moest ik doen? Goed. Ik had een brander nodig. Dat was zeker. En ik moest op zoek naar ijzeren balken van ik weet niet hoe dik. En een uitlaatpijp. Ik moest daarvoor ergens een ronde holle ijzeren pijp zoeken. Ik verliet het ruim om mijn materiaal bijeen te halen.

Ik kwam buiten in de vrieslucht en dat was een verademing. Eerst keek ik nog even rond om te zien of de patroon niet in de buurt was, want eens je beneden in zo'n ruim zat werd je verondersteld er niet meer uit te komen. Ik liep op de smalle rand tussen de kajuit en de kaai en hield me stevig vast om niet in het water te sukkelen. Ik vroeg me af hoe ik het moest klaarspelen om hier weer langs te lopen met buizen, balken en een brander. Straks viel ik viel ik hier nog in dat stinkende, koude water. En ik kan niet zwemmen. Wat een dood: 'Zwartwerkende publicist verdrinkt in kanaal'!

Terwijl ik naast de kajuit liep zag ik door de raampjes de schippersvrouw. Daar had ik niet aan gedacht. Dat die aken ook vrouwen aan boord hebben, schippersvrouwen. Dat zijn we in de visserij niet gewoon. Ze was nog jong. Vijfendertig, hooguit veertig. Niet

overdreven mooi, maar toch te mooi voor zo'n dikke schipper. Toen ik voorbij het deurtje kwam riep ze me binnen. — 'Hoi jongen, kom me eens helpen.' Ik had eigenlijk geen tijd te verliezen. Ik moest nog een gat maken of een bocht op een buis lassen of... Wist ik veel wat ik moest doen. Maar intussen moest ik tijd winnen. Nadenken. Op een idee komen. Ik ging binnen in de kajuit. Nooit had ik in de visserij een kajuit gezien die getuigde van goede smaak. Maar deze binnenschipper tarte alle verbeelding. Hoe die binnenschippers erin slagen om in zo'n kleine ruimte zoveel kitsch op te stapelen... Stenen beeldjes (vrouw met hond, markies maakt buiging, drie katten met vergulde staartjes, twee kinderen onder moeders paraplu, hoorn des overvloeds, danseresje, paard met ruiter), en napjes, vooral veel kanten napjes. Onder elk stenen beeldje past een napje, maar ook op tafel, een grote nap en daarop weer twee napjes, één voor mijnheer en één voor mevrouw. En napjes op de zetel en de televisie, op de radio, op de verwarming, op de stoelen, op de platenspeler, op de video, overal. Alsof het niet genoeg was, stond daar ook nog een kerstboom en een stal met wel dertig herders.

Ik keek naar de vrouw. Ze mocht niet lelijk zijn, smaak had ze niet. Ze had een nachtkleed aan. Het kon gemaakt zijn van een oud overgordijn. Bloemen.

Grote rode bloemen die uit het groene gras puilen. Onder het nachtkleed droeg ze niets. Dat kon je zien, want het ding was bovenaan half open en je zag haar borsten wiebelen.

— 'Mooie jongen, kan je me helpen die kast te verzetten?'

Ha. Een houvast. Als de schipper me zou vragen hoe het kwam dat het werk nog geen millimeter opgeschoten was, had ik een antwoord, een alibi. Ja kijk, ik kan toch niet alles tegelijk doen. Ofwel organiseer ik een verhuis, ofwel brand ik gaten in de scheepswand. Het is het één en ander. Ik koos natuurlijk voor de verhuizing.

Samen met de schippersvrouw begon ik de kast te tillen. Zware eik. En waar moest het ding naartoe? Dààr. Tussen de radio en de televisie. Schuif, schuif. Ik trok me bijna een beroerte. Ik liep rood aan van de inspanning, keek vertwijfeld naar de vrouw, die aan de andere kant van de kast stond te duwen.

En toen gebeurde het. Ze keek me recht in de ogen. Haar overgordijn was helemaal opengevallen. Ook zij was helemaal rood aangelopen. Maar dat kwam niet door dat duwen. Haar witte borsten staken schrill af tegen d'r vuurrode gezicht. Ik schrok van het grimas en begon vlug weer aan de kast te trekken. Het ding bewoog geen centimeter meer. Godver, duwde die vrouw of duwde ze niet? Ik trok en ik sleurde. Niets aan te doen. Ik kon niet meer.

Scheepsdiesel

RENAUD

BVBA Vantorre - Devinck

ALLE SCHEEPSHERSTELLINGEN

**PLAATSEN, HERSTELLEN & ONDERHOUD VAN DIESELMOTOREN
(ZOWEL MARINE- ALS INDUSTRIEMOTOREN)**

KRAANVERHUUR

MAGAZIJN MET RUIM ASSORTIMENT WISSELSTUKKEN

H. Baelskaai 8, 8400 Oostende

Tel.: 059/32 28 75 - - Fax 059/ 32 56 59 - MOBIL: 0477 / 362 562.

— 'Wacht,' zei ze. 'Wacht. We zullen het anders doen.' Ze liet de kast los, knoopte slordig haar draperie dicht en schonk zichzelf een kop koffie in.

— 'Ik zal je een neutje geven,' zegde ze. 'Daar doe je krachten van op.'

Een neutje. Dat ontbrak er nog aan. Alsof ik hier tijd had om te borrelen. Ik wilde rechtstaan en probeerde me van de kast af te duwen, maar er schoot iets in mijn rug. Ik probeerde overeind te komen. Het ging niet. Ik had me een breuk getrokken en raakte niet meer overeind. Helemaal voorovergebogen strompelde ik tot de sofa. Traag ging ik zitten en legde me dan op mijn zij. Godverdomme, dat moest er nog bijkomen. Een breuk. Ik kon niet meer recht. Zolang ik stil bleef liggen ging alles goed, maar als ik mijn rug probeerde te rechten...

— 'Pijn?' vroeg ze, vanachter haar koffie. 'Heb je je gewond, jongen?'

Ze kwam me af. Voor haar ogen was een waas. Bij elke stap die ze dichtert zette, viel haar japon een beetje meer open. Ik lag schuin op die zetel en kon me niet bewegen. Vlak voor mijn ogen zag ik alles gebeuren. De rode bloemen weken en maakten plaats voor haar witte lichaam. Ze toonde haar borsten, haar buik, haar kut, haar dijen. Dat kon geen toeval zijn, het kon niet zijn dat ze dat niet merkte... En dan die waas. Jezus, dat mens liep hier zo krols als een kat. Ze liet haar kamerjapon nu op de grond vallen. Ik lag op die zetel en kon niet bewegen.

— 'Wacht.' Zei ze. 'Ik zal je helpen.' Het was alsof ze opeens een andere stem gekregen had. Ze klonk schor. Ze zette zich vlak voor me op haar knieën en begon aan de rits van mijn overall te friemelen. Help! Niet nu, Zeker hier niet, tussen al die kitsch, in de kajuit van een dikke kwaai schipper, terwijl ik met een breuk in de zetel lag. En de deur stond open. En iedereen kon zomaar door die ramen kijken.

Handig was ze wel. In minder dan geen tijd had ze mijn rits open, haalde mijn pik uit en begon hem te strelen en te kussen. Ik wist niet onmiddellijk wat ik moest doen om het mens te stoppen. Ik

lag daar godverdomme als een gehandicapte en zij behandelde me als een stier. Opeens hoorde ik gerommel. In een mum van tijd had de vrouw haar draperieën weer omgesjord. Ik bleef daar in de zetel liggen, met een heel klein, maar wel heel bloot piemeltje.

— 'Wat ben jij hier godverdomme met mijn vrouw aan het uitspoken? Wie denk jij wel dat je bent? Ik zal je smoel kapotslaan, stuk onbenul. Denk je dat ik hier 40 euro's per uur betaal om je mijn vrouw te laten neuken?'

De schipper nam één van de lelijke beeldjes en keilde het naar mijn hoofd. Het trof me vlak boven mijn oog. Het bloed begon prompt uit mijn wenkbrauw te zeiken. Pijn. Nog was de man niet uitgeraasd. Hij koos een tweede, nu iets groter beeldje. Zijn vrouw probeerde hem tegen te houden. (Wellicht had ze schrik dat al die napjes onder het bloed zouden komen te zitten.) Terwijl hij daar met het beeld stond te mikken en daarin belemmerd werd door zijn vrouw die nu tussen ons was gaan staan, liet ik me uit de sofa vallen en kroop op handen en voeten door de kajuit naar het trapje.

— 'Hier! Blijf hier, pooier die je bent. Ik zal je leren. Ik maak je kapot, je gaat eraan.' Het tweede beeldje miste doel, het ging door het deurgat en ik hoorde het tegen de kaaimuur kapot knallen.

Achter mij was er groot gestommel. De vrouw schreeuwde tegen haar man. Hij schreeuwde tegen zijn vrouw. De verwijten gingen over en weer.

— 'Hoer!'

— 'Bullebak!'

— 'Slet!'

— 'Wildenaar!'

— 'Kreng!'

— 'Vetzak!'

— 'Schijtwijf!'

— 'Eunuch!...' Het ene woord bracht het andere mee. Moeizaam kroop ik het ijzeren laddertje op. Ondanks de letterlijk pijnlijke situatie viel het me op dat het schipperskoppel uit de binnenvaart een merkwaardige visserijwoorden-schat bleek te hebben.

— 'Teef!'

— 'Pilaarbijter!'

— 'Nymfomane!'

— 'Impotente!'

Ik was boven geraakt veegde met mijn mouw het bloed weg, dat me het uitzicht belemmerde.

— 'Eend!'

— 'Ezel!'

— 'Klootwijf!'

— 'Kutvent!...'

Toen ik het bloed weggeveegd had, zag ik de kaai vol mannen staan. Elkeen had het werk neergelegd en was komen kijken naar het spektakel. Maar niet een die een poot uitstak. Ik stond daar, gebogen als een knipmes. Ik stond te bloeden als een varken en zij, zij stonden te grinniken. Op handen en voeten kroop ik verder op het dek. De mannen hadden zich nu volledig geconcentreerd op de echtelijke ruzie aan boord van het schip. Met de grootste moeite beklom ik de passerelle en probeerde tegelijk na te denken.

— 'Zeug!'

— 'Hoerenzoon!'

— 'Zottin!'

— 'Gefrustreerde zak!'

— 'Puber!'

— 'Homo!'

— 'Dronken geit!'

— 'Moederskind!'

— 'Luiaard!...'

Gebogen als een hyperbultenaar liep ik verder tot aan de werf. In de poort stond de patroon. Doorheen het bloed zag ik dat hij triester keek dan ooit. Ik wist wel dat ik het helemaal verkorven had. Hij moest er zijn speeksel niet aan besteden. We liepen langs elkaar en geen van beiden zegde een woord. Gekromd als een knipmes sukkelde ik naar mijn fiets, legde die heel schuin, zodat ik erop kon stappen. Ik trok me op gang en gebogen als een tijdrijder reed ik (weliswaar op een sukkeldrafje) de kaai af. Het begon zachtjes te sneeuwen en de kerstavond begon over de haven te vallen. Of het zou moeten zijn dat ik mijn bewustzijn aan het verliezen was. Ik dacht in de verte een kerstlied te horen. Toen brak eens te meer die fietsketting. En mijn val was geweldig.

Flor Vandekerckhove
Tekening Leon de Bliquy

N. V. HOSTYIN

De zaak langs de Belgische kust waar de visserij terecht kan voor alle sanitaire en verwarmingsproblemen

Voor een vlugge bediening!

Fortstraat 27, Costende - Bruggelaan 12, Bredene

Tel.: 059 / 32 31 80 - Fax: 059 / 32 47 28

Binnenschippers

Bij de Uitgeverij Tempus verscheen in de reeks 'Archiefbeelden' onlangs het prachtige kijkboek "Binnenschippers". Het werkje werd samengesteld door Luc Lekens en Jacky Lagrou.

De binnenscheepvaart was lange tijd de manier bij uitstek om zware lasten te vervoeren. Het leven van de schipper en zijn familie speelde zich grotendeels aan boord af, en veel tijd of geld voor foto's was er niet. Maar als er een foto werd genomen, was de hele familie, huisdieren en speelgoed inclusief, van de partij. Gentenaar Jacky Lagrou beschikt over een uitgebreid archief van alles wat met de binnenscheepvaart te maken heeft. Voor 'Archiefbeelden binnenscheepvaart' werden meer dan 200 foto's en andere documenten geselecteerd, die de lezer een blik gunnen op alle aspecten van de binnenscheepvaart. Historicus Luc Lekens stond in voor de teksten, en kweet zich met een grote zorgvuldigheid van zijn taak.

"Binnenscheepvaart" (ISBN 90-76684-37-5), een paperback, telt 127 pagina's en kost 18 euro. Het boek is verkrijgbaar via de boekhandel. In België worden de titels van Tempus verdeeld door Agora Uitgeverscentrum, Aalst/Erembodegem. Tel. 053/78.87.00, Fax 053/78.26.91, E-mail: info@agorabooks.com.

Sleep & duwbotten

Bij de Nederlandse Uitgeverij De Alk verschenen zopas "Binnenvaart 2004" en "Sleep & Duwbotten 2004".

Bij de jaarwende is het traditie dat heel wat jaarboeken de boekenrekken vervoegen. Dit jaar vormt daar geen uitzondering op. De jaarboeken geven de geïnteresseerde lezer een continuïteit van de informatiebronnen waarbij ernaar gestreefd wordt de meest recente

informatie zo vlug mogelijk en correct ter beschikking te brengen. "Binnenvaart 2004" en "Sleep & Duwbotten 2004" passen volledig in dat profiel. De boeken bevatten een schat aan informatie en kunnen dan ook zonder schroom als dé naslagwerken betreffende de onderwerpen worden beschouwd. Beide werken werden samengesteld door W. van Heck en A.M. van Zanten.

"Binnenvaart 2004" (ISBN 90-6013-433-8), telt 557 pagina's, werd uitvoerig met foto's geïllustreerd en kost 22,50 euro. "Sleep & Duwbotten 2004" (ISBN 90-6013-434-6) telt 366 pagina's, bevat ook heel wat foto's, en kost eveneens 22,50 euro.

Beide boeken zijn verkrijgbaar via de boekhandel. In België worden de titels van De Alk & Heijnen Watersport verdeeld door Agora Uitgeverscentrum, Aalst/Erembodegem. Tel. 053/78.87.00, Fax 053/78.26.91, E-mail: info@agorabooks.com.

De ontdekking van de Wereld

Eind november 2003 verscheen bij Walburg Pers "De ontdekking van de wereld. Nederlanders in onbekend vaarwater (1600-2000)".

Zucht naar geldelijk gewin en het romantische verlangen naar avontuur. Dat zijn de drijfveren van de Nederlanders die zich vanaf het eind van de vijftiende eeuw in onbekend vaarwater begaven. De dramatische verslagen van hun belevenissen – van de overwintering van Willem Barentsz op Nova Zembla tot de lotgevallen van Bontekoe – vormden de bestsellers van de zeventiende eeuw.

"De ontdekking van de Wereld" vertelt in twaalf boeiende verhalen hoe Nederlandse zeevaarders de wereld in kaart brachten, over de schepen waarmee dat gebeurde, en over de manier waarop ontdekkingen werden opgetekend, geïllustreerd en bekendheid kregen onder het nieuwsgierige publiek. Een veelkleurig en rijk geïllustreerd boek over Nederlanders in vreemde wateren, en een must voor iedereen die geïnteresseerd is in ontdekkingen en avonturen op zee.

"De Ontdekking van de Wereld" (ISBN 90-5730-270-5) werd als 'softback' uitgegeven, telt 144 bladzijden en kost 22,95 euro. Aanschaffen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij Walburg Pers, Post 4159, 7200 bd Zutphen. Tel. +31(0)575/510.522, fax. +31(0)575/542.289, e-mail: info@walburgpers.nl.

Oost-Indische Voyagie

In 1676 verscheen in Amsterdam het boek "Wouter Schouten's Oost-Indische voyagie", het beroemde verslag over de zeereizen van de Haarlemse chirurgijn in VOC-dienst, Wouter Schouten. Dit reisverslag groeide destijds uit tot een ware bestseller; het beleefde drie herdrukken en werd in diverse talen vertaald. Eind november verscheen bij de Nederlandse Uitgeversmaatschappij Walburg Pers de hertaling in modern Nederlands van dit reisverslag, getiteld

"De Oost-Indische voyagie van Wouter Schouten" van de hand van Michael Breet met medewerking van dr. Marijke Barend-van Haften.

Dit reisverhaal, uitzonderlijk door de literaire kwaliteit en de rijkdom aan informatie, biedt op tal van punten een verhelderend beeld van het zeeleven, de oorlogshandelingen en de gebruiken in Batavia. Het zijn vooral de talrijke beschrijvingen, vanuit het perspectief van een 17de-eeuwse reiziger, die het verslag naast boeiende lectuur ook historisch bijzonder waardevol maken. Een prachtig boek!

"De Oost-Indische Voyagie van Wouter Schouten" (ISBN 90-5730-256-X), een hardback, telt 544 bladzijden en kost 44,95 euro. Aanschaffen kan via de boekhandel of rechtstreeks bij Walburg Pers, Post 4159, 7200 bd Zutphen. Tel. +31(0)575/510.522, fax. +31(0)575/542.289, e-mail: info@walburgpers.nl.

GESCHIEDENIS

Scheepsbouwer Emiel Vandenabeele

De stad Lokeren heeft na het overlijden van de leraar en flamingant Werner Vandenabeele (1996-2000) een huldeboek uitgegeven. Daarin staat een boeiende bijdrage over Emiel Vandenabeele (1857-1948), grootvader van deze Werner.

Interessant voor ons is dat Emiel scheepsbouwer was te Nieuwpoort. Bovendien is de steller van dat stuk erin geslaagd een beeld te schetsen van een inmiddels totaal verdwenen sociale klasse van kleine scheepsbouwers dat vooral voor de eigen kustvisserij produceerde.

Grootvader Vandenabeele behoorde tot de katholieke partij. De liberale partij was in Nieuwpoort zwak. In de Eerste Wereldoorlog werd Nieuwpoort volledig verwoest. De familie verloor daardoor werf en huize. Ze bracht de oorlogsjaren in Engeland door.

Na de oorlog was er geen sprake meer van het heropbouwen van de werd. Veel energie werd jarenlang gestoken in het verkrijgen van een passende vergoeding voor de geleden schade. Het resultaat was dat de scheepsbouwer op de sociale ladder afdaalde tot op het niveau van winkelier in vissers- en scheepsgerief.

Nico Van campenhout (red.) opstellen voor een inspirerende non-conformist. Een huldeboek voor Werner Vandenabeele, Lokeren: Stad Lokeren 2002, 279 blz.

Open brief aan Ivan Victor,

nationaal secretaris zeevisserij van de BTB,
voorzitter van het Vlaams Visserijcomité

Geachte Heer Victor,

ER IS EEN TIJD GEWEEST dat ik u als 'kameraad' aanschreef, een ouwe gewoonte in socialistische kringen. Ik weet niet of deze mooie 'ouderwetse' groet vandaag nog gebruikt wordt. Ik weet trouwens niet of u het zou appreciëren door mij nog als dusdanig betiteld te worden.

Feit is dat we vele meningsverschillen hebben. Feit is ook dat de afstand tussen ons almaar groter wordt. U blijkt bijvoorbeeld een mooie, welgevulde carrière aan de top af te ronden, terwijl ikzelf de proleet blijf die ik een actief leven lang al ben. U beschikt over macht, ik beschik over een pen.

Ik klaag niet, want wat mij betreft is dat een bewuste keuze. U begrijpt wellicht ook beter dan uw sociale partners dat ik daardoor niet gefrustreerd ben. Onder de weinigen die zich vandaag nog socialist noemen zijn er inderdaad een aantal die er trots op zijn dat ze de carrièreladder laten voor wat ze is. Ze hebben 'niets te verliezen behalve hun ketenen'. Zelf denk ik dat dit zo hoort voor socialisten. Dat heeft voor een publicist trouwens ook voordelen. De lezers mogen er immers van uitgaan dat iemand die geen eigenbelang te verdedigen heeft correcte informatie bezorgt.

Vergis ik me als ik denk dat u het blijkbaar nodig acht dat laatste in twijfel te trekken? In uw nieuwjaarsgroet tot het patronaat schrijft u over: '(...) een nieuwe fiscale regeling voor de zeevisserij waardoor een pak belastingsgelden — en niet de centen van de vissers zoals met opzet door sommigen verkeerdelijk wordt voorgesteld — opnieuw rechtstreeks in de sector zullen geïnvesteerd worden in plaats van te verdwijnen in de staatsruif.' (onze streep)

Ongetwijfeld zult u met de verwijzing naar 'de staatsruif' succes oogsten bij uw neoliberale vrienden, maar ik wil er u, en vooral de andere lezers, op wijzen dat het niet ik ben die de zaken 'verkeerdelijk' voorstel.

Laat ons dus duidelijk zijn. **Ik herhaal hier opnieuw wat ik vroeger al geschreven heb: de varende vissers-werknemers betalen zelf hun nieuw sociaal statuut. De reders dragen daar geen cent toe bij.** Daarenboven zullen het ook de vissers-werknemers zijn die de 'Stichting Duurzame visserij' financieren, plus de P.R.-kosten van de reders dragen.

Neen? Ik leid dit af uit informatie die

In een nieuwjaarsgroet aan de reders schrijft vakbondssecretaris Ivan Victor dat sommigen in de sector de zaken 'met opzet verkeerdelijk' voorstellen.

Dat had hij niet mogen doen. Flor Vandekerckhove, onze polemist ter zeevisserij, voelt zich aangesproken en dient Victor hierbij van repliek. En na de verdediging volgt zelfs de aanval. Op de volgende bladzijden legt hij de lezers uit waar de vurig door Victor verlangde eenheid heengevaren is. En waardoor het komt dat die er eerstdaags evenmin zal komen.

uzelf meegedeeld hebt. (**) U zegt o.a. zelf dat 'alle meerkosten die voortvloeien uit het nieuwe sociaal statuut en de daaraan gekoppelde cao's worden gedekt door "de nieuwe middelen".' Deze bestaan uit 90% van de bedrijfsvoorheffing die vissers-werknemers als voorschot op hun belasting betalen. Betwist u dat die 'bedrijfsvoorheffing' tot het loon van de vissers behoort? Dat zou mij verwonderen. U weet beter dan wie ook dat het loon uit twee delen bestaat: het rechtstreekse, directe loon enerzijds en het indirecte, uitgestelde loon anderzijds. Het eerste is wat de visser-arbeider in de hand krijgt. In het

tweede zitten alle andere loonlasten van de patroon. Daar zit de RSZ in die het geld van de sociale zekerheid bijeenbrengt (pensioenen, ziekte, werkloosheid) en daarnaast de bedrijfsvoorheffing: een voorschot op de belastingen die de werknemer-visser moet betalen, en dat aan de bron ingehouden wordt. Laat het dus duidelijk zijn: dit is wat de visser — en niet de reder — aan de belastingen betaalt.

Vroeger ging dat deel van het uitgestelde vissersloon naar de staat ('staatsruif') waar het (in een normale wereld) dient om de noden van de gemeenschap te lenigen. (***) U antwoordt wellicht dat dit in de praktijk lelijk tegenvalt. Daarin hebt u gelijk (daarom ben ik dan ook een socialist van de anarchistische strekking). Nu blijft dat geld in de sector. Daar zal het dienen om er de drie hoger vermelde taken mee te financieren. Anders gezegd: **vroeger werd de werknemer-visser gedwongen dat deel van zijn loon aan de staat af te staan. Thans wordt hij gedwongen het aan Zeevissersfonds af te staan.**

Dat neo-liberalen dat dan weer anders uitleggen is ook een feit. U hebt dus gelijk wanneer u zegt dat 'sommigen' de zaken 'verkeerdelijk' voorstellen en de kans is groot dat dit 'met opzet' gebeurt. Maar het zal de lezers duidelijk zijn dat ik niet tot die 'sommigen' behoor. Kameraadschappelijke groeten,

Flor Vandekerckhove

(*) Victor, I., 'Alleen positivisme leidt tot succes...' in Informatieblad van de Rederscentrale nr 12 / 2003, p. 19.

(**) I. Victor, 'Statuut van de visser deze week gestemd', in HVB IV/2003, p.20 e.v. 'Sociaal statuut in crisistijden' in HVB V/2003, p.4 e.v.

(***) Ik hoor hier zojuist op de radio dat er in dit land 85.000 dossiers van gerhandicapte mensen vertraging oplopen omdat de overheidsdienst die ze moet behandelen onderbemand is. Geen geld genoeg in de 'staatsruif' die thans geleegd wordt ten voordele van de 'concurrentiepositie' van de ondernemingen!

SMEDERIJ

St. Martin Bvba

Alle herstellingswerken aan vissersvaartuigen

Werkplaats: H. Baelskaai 4 te Oostende - Tel.: 059/ 32 25 23

Jules: 0477 59 09 17

Carlo 0477 20 91 87

Zetel: Paul Michielslaan 23 te Oostende

HVB gaat met dit nummer zijn eenenzeventigste (71!) jaargang in. Vriend en vijand zijn het erover eens dat het blad er tot op deze respectabel hoge leeftijd in slaagt **een scherpe blik** op de sector te richten. Alleen is het spijtig dat sommige sectorbonzen daarbij menen onze integriteit in vraag te moeten stellen (zie voorgaande bladzijde).

Wie wil weten wat er in de visserij gebeurt kan na 71 jaar nog steeds niet om dit blad heen. We doen dan ook méér dan de zichtbare feiten noteren. We kijken **achter die feiten** en zien daar meermaals wat we niet te zien mogen krijgen.

Het is dit blad niet in dank afgenomen, niet door de hoogste ambtenaren, niet door de hoogste sectorbonzen, niet door de hoogste politici.

En we hebben er een prijs voor betaald, want **wie de macht heeft gebruikt die**.

Laat ons dus eens kijken hoe de machtsverhoudingen in onze krabbenmand aan het schuiven zijn.

Flor Vandekerckhove ging ernaar op zoek en pleegde vervolgens dit gewaagde, maar goed onderbouwde essay, doorspekt met **spreekwoorden en gezegden**.

Het heeft in 2003 wéér flink gestormd in ons glas water

Sector zwalpt stuurloos op maatschappelijke oceaan

Nemen vakbondssecretarissen roer in handen?

TIDENS HET VOORBIE JAAR is er een (zij het gelukkig figuurlijke) bom ontploft in de Vlaamse visserij. Bart Schiltz, de voorzitter van de Rederscentrale (RC), en tegelijk de onbetwiste chef van de sector, diende op 27 maart zijn ontslag in. Aanleiding was een razzia op 19 maart in de Zeebrugse Visveiling waarbij 's mans vaartuig geverbaliseerd werd. De oorzaak van dat ontslag moet evenwel elders gezocht worden.

SINDS HET AANTREDEN VAN Schiltz als RC-voorzitter (1994) volgt de sectortop een politiek van regelrechte confrontaties met elkeen die een afwijkende visie heeft. Plaats voor andere

— vreemde! — ideeën is er niet en wie het aandurft er toch mee af te komen, komt gegarandeerd in het scheldproza van het zgn. *Informatieblad* van de RC terecht. Het conservatisme, dat ook vóór Schiltz al een sectorkenmerk was, kreeg er een *bijzonder agressief* karakter door.

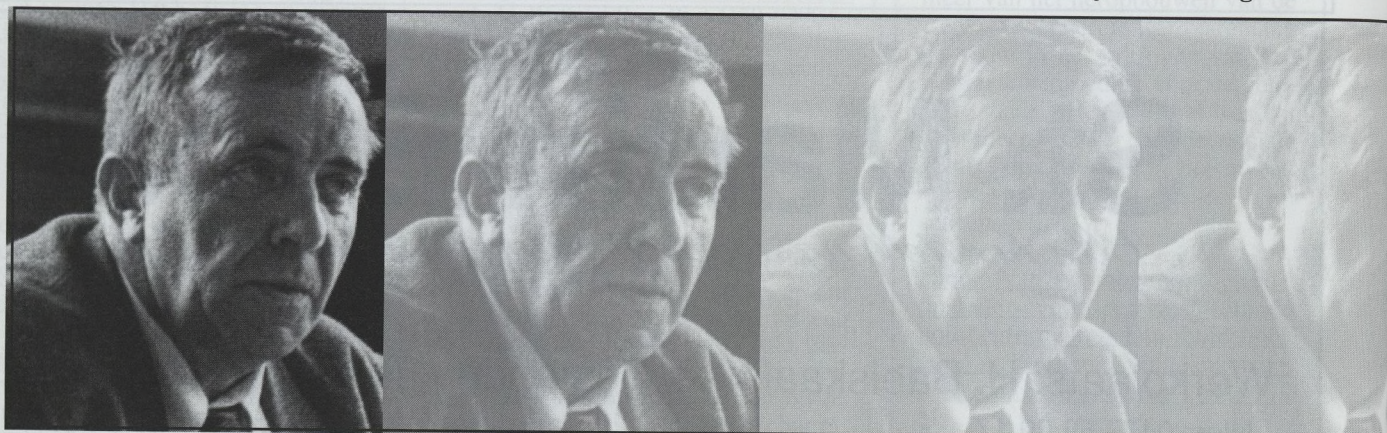
Daarnaast bleef de wereld natuurlijk zijn eigen gangetje gaan. Tegelijk met (maar uiteraard niet door) het aantreden van de nieuwe voorzitter kwam de liquidatie van de Vlaamse visserij in een hoger stadium terecht: almaar schaarsere quota, steeds dwingender Europese Meerjarige Oriëntatieplannen die de vloten afbouwden, toenemende concurrentiestrijd, opeenvolgende energiecrises die de winsten aantastten, toegenomen controles, vlucht van reders en vissers uit de sector, oprukken van de vlaggenschepen... Elkeen die het wilde kon het zien aankomen: als de sector er niet in slaagt andere, nieuwe — voor de Vlaamse reders 'vreemde' — wegen te be-

wandelen, zal ze onverbidde-lijk ten onder gaan. En dat is exact wat er gebeurd is: de RC is door de gebeurtenissen knock out geslagen! En bereidwillig voeren de sociale partners thans de baxters aan waarmee de producentenorganisatie intraveneus gevoed wordt.

Een goed woord baat, een kwaad woord schaadt

TOT HET AANTREDEN VAN Schiltz werd de sector op een paternalistische manier geleid. Vanuit het RC-kantoor keek men vaderlijk neer op de kaaien. Alhoewel vadertje ook streng kon

zijn, werden tegenstellingen al snel *weggestust*. Daar kon veel op- en aangemerkt worden (en dat heeft HVB dan ook gedaan), maar het resultaat was wel dat de RC er steeds in slaagde de hele vissersgemeenschap achter zich te verenigen. De campagne rond het thema *'een onderste grens'*, (1993) waarbij de sector vasthield aan een minimaal aantal schepen in de Vlaamse vloot was er een voorbeeld van. Schiltz verliet echter de vaderlijke tactiek en hard gesteund door de kapitalisten van de Zeebrugse Visveiling mat hij zich de toon aan van de *no-nonsense-managers*. Sindsdien werd er almaar minder tijd gestoken in het op elkaar afstemmen van de vele violen die in de vissersgemeenschap hun eigen voois plegen te spelen. Schiltz en de ZV beseften immers vlugger dan de anderen dat de visserij piepklein zou worden; dat het er voor hen op aan zou komen *de hele taart* in handen te krijgen om zelf nog iets over te houden. (1) De gevolgen waren groot. De (inderdaad snel krimpende) sector viel, in afwezigheid van de oude vertrouwde vaderlijke tactieken, uiteen in tal van elkaar bestrijdende kampen, want Schiltz en de ZV mochten dan wel denken dat alles hen toekomt, anderen dachten daar uiteraard anders over. In de RC werd sindsdien nauwelijks nog energie gestoken in het uitdenken van oplossingen, en des te meer in het afslachten van de almaar toenemende tegenstanders. Daardoor kwam het RC-

conservatisme in een situatie van geestelijke armoede terecht, waarbij scheldwoorden de (toch al

'De Rederscentrale is door de gebeurtenissen knock out geslagen! Bereidwillig voeren de sociale partners thans de baxters aan waarmee de producentenorganisatie intraveneus gevoed wordt.'

schaarse) ideeën gingen vervangen. (2)

Dat het daarbij niet om een vergissing gaat, maar om een doelbewuste keuze, mag blijken uit de selectie van kaders die sindsdien in de RC heeft plaatsgevonden. De ene al vlugger dan de andere verlieten ze allen om beurt de (al bij al toch interessante) betrekking die hen aangeboden werd. Deze selectie eindigde uiteindelijk bij Luc Corbisier die zich in die situatie als een vis in het water bleek te gedragen. Met het aantreden van de nieuwe directeur kreeg het scheldwoordenproza zelfs een bedenkelijk politiek kleurtje dat de RC nog eens extra vervreemde van de streekpolitici die zich alhier traditioneel over de visserij buigen. (3)

In het land der blinden is eenoog koning

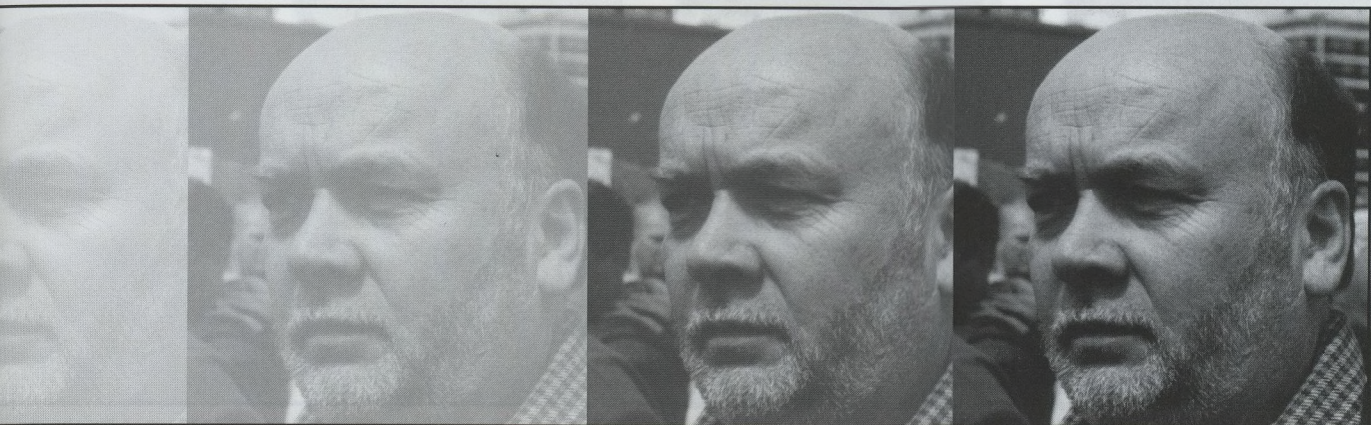
UITEINDELIJK BLEVEN alleen de vergadertijgers rond de groene tafels (plus *of course* de profiteurs die aan de voorzitter schatplichtig zijn) het met de RC eens. Buiten de

behaaglijke vergaderzalen echter, in het echte leven, stond de producentenorganisatie hoe langer hoe meer geïsoleerd. Zodanig zelfs dat Schiltz zich uiteindelijk gefrustreerd moest afvragen *'of de Rederscentrale nog wel beschouwd wordt als spreekbuis voor de sector'*. (4) Schiltz bleek uiteindelijk intelligent genoeg te zijn

om (ondanks de ja-knikkers die machtige mannen plegen te omgeven) zelf in te zien dat zijn organisatie de sector in een doodlopend straatje geleid had. Insiders wisten het sindsdien wel: hij wacht op het geschikte moment om de fiets aan de haak te hangen. De razzia van 19 maart bood hem daar het alibi toe.

Daardoor blijft de RC nu in die impasse achter. Geen enkel ander bestuurslid beschikt over de kwaliteiten die Schiltz zo lang in de voorzitterszetel gehouden hebben. Zij bedanken dan ook voor de opvolging. Noodgedwongen moeten ze aanvaarden dat een niet-reder de voorzittershamer in handen neemt. Nadat diverse gecontacteerde kanshebbers voor de job bedanken (en nadat het bestuur de belachelijke kandidatuur van ex-minister Jaak Gabriëls weigert) blijft alleen Luc Corbisier over.

Wellicht beseft deze dat hij koning eenoog in het land der blinden is, maar dat belet hem geenszins om de RC ver-

der de impasse binnen te lokken. Dat hij dat kan blijven doen heeft welbepaalde oorzaken die we hieronder op een rijtje zetten.

Weglopen is plekke verkopen

CORBISIER BLIJFT echter derde keuze. De man is geen reder en vroeg of laat zullen de bestuursleden hem dat laten voelen. Ze zullen deze 'bediende' slechts dulden zolang ze zelf hun gangetje kunnen gaan. Evenmin is hij een diplomaat en dat wordt duidelijk waar hij zich ook presenteert; bijvoorbeeld in de RC zelf waar inmiddels al verschillende bestuursleden ontslag genomen hebben.

Met het vertrek van Schiltz heeft zich in de sector duidelijk een machtsvacuüm gevormd en zoals dat gaat met een vacuüm: overal bevindt zich lucht om dat op te vullen. Bijna onopgemerkt grijpen er dan ook belangrijke verschuivingen plaats aan de top van de sector.

De vakbondssecretarissen Michel Claes (ACV) en Ivan Victor (ABVV) schuiven bijna geruisloos (ware er HVB niet geweest) een stoel naar voren. In het adviesorgaan van de Vlaamse regering is het Ivan Victor die sinds kort de voorzittershamer van Schiltz overgenomen heeft. Tijdens de acties van de Europese reders

tegen de Commissievoorstellen (zie elders in dit blad) was het Michel Claes die ten aanzien van radio en TV het woord kon voeren. Beide secretarissen mogen dat doen, want ze hebben inmiddels voldoende bewezen dat ze de comateuze RC het nodige 'serum' bieden om verder te kunnen vegeteren. Het is dat 'serum' dat ervoor zorgt dat de RC nog steeds de indruk kan geven dat er niets aan de hand is. En daardoor komt het dat Corbisier rustig doorgaat met zijn scheldwerk dat de vissersgemeenschap nog erder verdeelt dan ze al is.

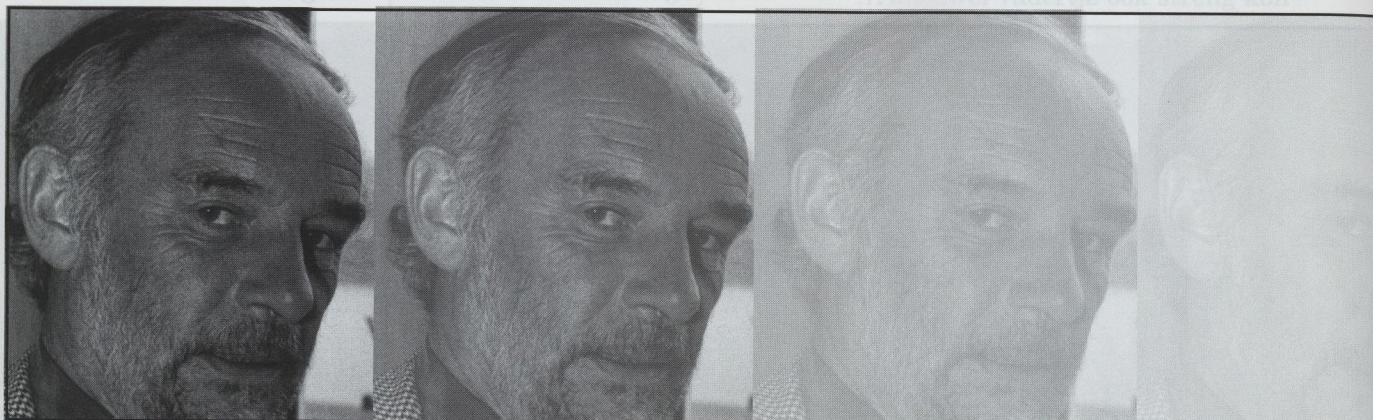
Het is waarnemers echter opgevallen dat de acties tegen de Commissievoorstellen alleen dank zij de inspanningen van Claes enige weerklank gevonden hebben. Onder de Vlaamse reders daarentegen waren er nauwelijks drie (!) te vinden die de moeite deden hun vaartuigen naar de plaats van de actie te sturen. Eigenaardig is dat voor mensen die voortdurend klagen dat ze met de rug tegen de muur staan. Buitenlandse reders die wèl hun schip gestuurd hadden beklagden zich trouwens openlijk over dat gebrek aan engagement. Neen, zonder Claes was het allemaal nog minder dan een sisser geweest.

Dat Claes geen eendagsvlieg is in deze RC-mobilisaties kan bewezen worden door 's mans inzet tijdens de acties tegen de marinezones (1999) en door de ijver die hij aan de dag legde om in 2002 een alternatief te formuleren voor de beleidsverklaring van de minister

van landbouw... die voor de RC onaanvaardbaar was wegens teveel aandacht voor de kustvissers. Voor de RC schrijft ook Victor. Hij was er bijvoorbeeld als de kippen bij om de door de RC-top gehate (ex-)landbouwminister Dua af te schieten tijdens de rede die hij uitsprak n.a.v. het sectorprotocol; hij voorzag de RC van interessante argumenten tijdens het windmolendebat; n.a.v. de breuk van de kustvissers met de RC riep hij de reders indertijd op zich niet in verschillende kampen te laten verdelen. Net als Claes heeft hij het sectorgezicht gered tijdens acties tegen de quotamaatregelen. Zo kon hij destijds als nationaal secretaris van de BTB zijn dokwerkers inschakelen om de visserijbetoging ('Zeg niet te gauw, er zit geen kabeljauw') toch enig volk te leveren. Maar vooral is hij erin in geslaagd, via de SP.a-ministers Landuyt en Vande Lanotte, jaarlijks vele miljoenen euro's naar de sector te laten afvloeien; euro's die dienen als beademingstechnieken om de dagen van deze stervende patiënt te rekken.

Hebben is hebben, maar krijgen is de kunst

UITERAARD LEEFT DEZE 'vriendschap' maar zolang de pot kookt. Want wie geen geld te bieden heeft telt in dit wereldje niet mee. Beide vakbondssecretarissen zijn zich daarvan bewust. Het komt er voor hen op aan in deze voor hen gunstige periode een duurzame grond onder hun oprit te leggen.

Als afgevaardigde van de werknemers in de visserij kalft hun invloed echter af naarmate het aantal vissers afneemt. En het gaat snel. Met de afbraak van de Vlaamse visserij is ook het aantal vissers drastisch verminderd en tegelijk daarmee is de invloed van de secretarissen fel afgenomen. Da's niet zo goed voor de carrièreperspectieven van die mensen.

Voor Victor vormt dat inmiddels al geen probleem meer. Hij heeft zich inmiddels opgewerkt tot nationale chef van de transportarbeidersbond BTB en in de visserij toont hij zich haast nog uitsluitend aan zijn gelijken rond de vergadertafel. Daar probeert hij hen nu in te wijden in de geef-en-neem-tactieken van de sociaal-democratie. (5) Claes heeft het in de vakbond dan weer moeilijker. Vandaar dat de sector hem het vooruitzicht aanbiedt van een topkaderfunctie in de op te richten *Stichting Duurzame Visserij* die met het uitgesteld loon van de vissers gefinancierd wordt.

Vette keuken, magere beurs

MET DEZE LAATSTE zin komen we bij een bijzonder pijnlijk gegeven terecht. Het serum dat de comateuze sector in leven moet houden komt hoe langer hoe meer van het personeel. (6) Het lijkt er dan ook op dat de vakbondssecretarissen de rollen omgekeerd hebben. Er zijn tijden geweest waarin de vakbonden ten

behoefte van hun leden munt sloegen uit een situatie van patronale zwakte. Vandaag slaan ze zich op de borst omdat ze de munten van de vissers afleiden om er ... de patronale zwakte mee toe te dekken.

Dat het zover is kunnen komen

'Het serum dat de comateuze sector in leven moet houden komt hoe langer hoe meer van het personeel.'

heeft minder te maken met de persoonlijkheid van beide mannen, dan met een menselijk fenomeen dat al lang geleden in spreekwoorden vastgelegd werd: *'Men kan de kat niet van het spek weghouden als zij er de smaak van heeft'*. En het spek wordt schaars in deze vlug veranderende wereld.

Hopelijk zal het stilaan tot de kaaien doordringen dat de visserij geen eiland in de maatschappelijke oceaan is. Om echt te begrijpen wat in de sector gebeurt moet men vèr over het muurtje kijken. En dan komen begrippen als globalisering, neoliberalisme, derde weg, actieve welvaartstaat, grondstoffencrisis... centraal in beeld te staan. Dan moeten we ook kijken naar recente politieke ontwikkelingen in de christen- en de sociaal-democratie (en van hun vakbonden) die het gedrag van hun secretarissen laten begrijpen. En inderdaad ook naar een economie die hoe langer hoe meer het slechtste in de mens naar boven weet te halen.

Maar we mogen ons geen illusies maken. We kunnen het allemaal wel schrijven, maar de sector zal nauwelijks gewapend worden tegen de sterk veranderende wereld. (7) Want inmiddels weten we het wel: al wat misgaat in de visserij moet volgens de voormannen toegeschreven worden aan relschoppers, die de vissers *'bewust verkeerdelijk'* informeren. Vandaar dat we nu al kunnen stellen

dat de sector zich uiteindelijk vast zal rijden in de chaos die aan het einde van elke impasse opduikt. Maar wat zal er intussen met al de miljoenen euro's gebeurd zijn die de sociaal-democratische excellenties in dat doodlopend straatje gepompt hebben?

Flor Vandekerckhove

(1) Met het aantreden van Schiltz werd het ordewoord van de 'onderste grens' meteen uitgehouden. Al vlug heette het 'liever minder maar krachtiger schepen'. Tegelijk werd de sector een krabbenpot waarin elkeen wild om zich heen begon te knijpen om bij de winnaars te zijn. Daardoor werden alle mogelijkheden opgeblazen om met een eendrachtige vissersgemeenschap de crisis aan te pakken.

(2) Sindsdien worden de ideeën uitsluitend aangedragen door derden die met de sectortop 'meeleven': advocaat, vakbondsafgevaardigde, vismijndirectie...

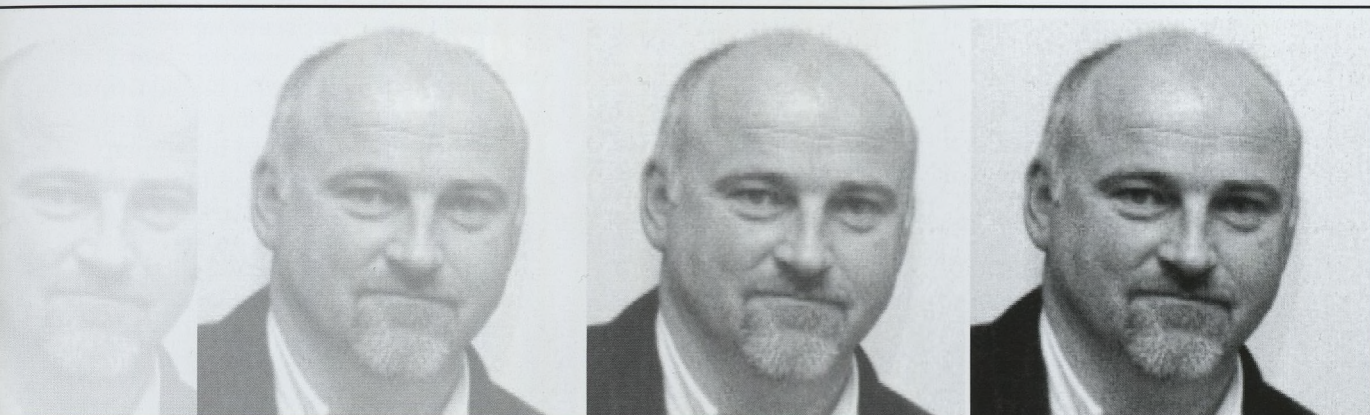
(3) Voor z'n lobbywerk mocht de sectorpoliticus, ex-senator Manu Desutter vanaf dan gaan aankloppen bij politici die nog nooit een vismijn gezien hadden. Zij begrepen zelf(s) de vragen niet die ze in zijn opdracht in kamer en senaat moesten stellen.

(4) Informatieblad Rederscentrale, mei 2002.

(5) Uit het verslag van de jongste bijeenkomst van de Provinciale Visserijcommissie (elders in dit blad) leren we dat Victor geprobeerd heeft de klassieke tegenkantingen van vissers tegen de windmolenparken op zee om te buigen naar een positief advies. Het is daarbij iedereen duidelijk dat hij daarmee een tegenprestatie wilde leveren tegenover de minister van de Noordzee die eerder toestemming gegeven had om 90% van de bedrijfsvoorheffing op de visserslonen in de sector te houden.

(6) 'Wordt Michel Claes directeur Stichting Duurzame Visserij?', in HVB V/2003, p.6.

(7) Zo geeft de Bijzonder Raadgevende Commissie van de Visserij (Desutter) regelmatig een persoverzicht uit waarin 'lastige' artikels uit HVB (zoals dit) bij voorkeur NIET vermeld werden. Liever dan toe te geven dat er afwijkende meningen bestaan, zweeg men ze dood.

Volle kracht vooruit...!

lowyck
drukkerij

sluizenstraat 67/69 - 8450 bredene
tel 059 - 33 33 99 fax 059 - 33 29 69

Meldpunt voor maritiem erfgoed en fluviale vondsten in Walraversijde

In het Provinciaal Museum Walraversijde is een meldpunt voor maritieme en fluviale archeologie ondergebracht. De werking wordt gedragen door de wetenschappers Liesbet Schietecatte en Marnix Pieters van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (I.A.P.).

Maritieme en fluviale archeologie omvat meer dan scheepswrakken in zee, al maken deze er een belangrijk onderdeel van uit. Misschien minder bekend, maar niet minder belangrijk voor historisch onderzoek zijn de in zee verdwenen nederzettingen, vindplaatsen van scheepswrakken, overblijfselen van vuurtorens, kades, sluisen of scheepswerven en voorwerpen die leiden naar vaartroutes.

Onder het wateroppervlak van de Noordzee zijn al omvangrijkere sporen van bewoning ontdekt. Langs de Vlaamse kust bijvoorbeeld verdwenen in de 14de en 15de eeuw ganse delen van Oostende en kleinere nederzettingen als Walraversijde in zee. Eerst zal op basis van literatuur, bestaande databanken en andere bronnen een inventaris worden opgesteld. Op dit ogenblik bestaat een dergelijke gebiedsdekkende databank nog niet. Het is de ambitie van het I.A.P. om dit op korte termijn te realiseren.

Het is dan ook van groot belang dat vissers, duikers en al wie bij toeval of op andere wijze op zee, op het strand of in de waterlopen iets vindt waarvan hij vermoedt dat het archeologische of historische betekenis kan hebben, weten waar ze voor informatie over die vondst terecht kunnen. Het is de bedoeling dat alle vondsten voortaan gecentraliseerd en systematisch worden geïnventariseerd door het meldpunt. Het Instituut staat er borg voor dat de melder / vinder anoniem kan blijven en dat een kopie van het onderzoeksrapport over de gemelde vondst wordt bezorgd aan de betrokkene. Het meldpunt is te bereiken in het Museum Walraversijde, Nieuwpoortsesteenweg 636, 8400 Oostende, tel. 059-70.22.85 of 0473/96.70.70. (gw)